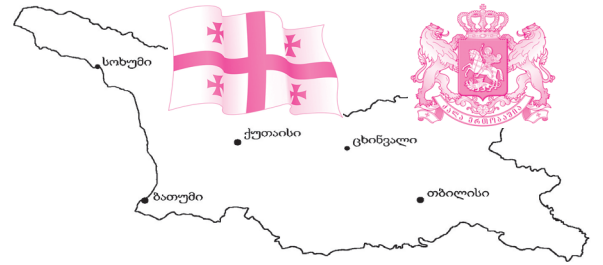

საქართველოს რესპუბლიკა

www.sakresp.ge

იმისთანა წმინდა საძმომი, ბოგობივ ბუქდ-უძი სიფყვას, ცყუილებით და ქაბუბით ბუბ-თის გაფანა ყუელა უჯადბისბაზუ უსაბაგოლსია.

პარასკევი, 2 ივნისი. 2017 წ. №110 (8247), გამოცემის 99-ე წელი

ელ.ფოსტა: sakresp@mail.ru და sakresp@top.ge

ფასი 50 თეთრი.

მიხეილ გიორგაძე:
**სად საქართველოს
სული ტრიალებს
④ დღესას... ⑤**

**„პოლიტიკურმა
პრობლემა
ეკონომიკა
არ უნდა
დაამუხრუჭოს“** ⑥

**ისევ
„ქართუ ბანკი“,
ლაურა ლაჭავაძე
და მთავარი ⑦
პროკურატურა...**

ამას წინათ ვიკითხეთ და იძულებული ვართ ისევ გავიმეოროთ: ძველებურად უნდა გვღრღნიდეს ეჭვის ჭია, რომ შეგნებულად თუ შეუგნებულად პროცესებს ისევ გავლენიანი სტრუქტურებისა და გვარების წინაშე ქვეყნობიერი შიში მართავს?!

ირაკლი კობახიძე:
**პროზიდენტისა და მისი
ადმინისტრაციის ნებატიური
დღის წესრიგი ხელს
პირ შეპოვლის**

პარლამენტის თავმჯდომარე ირაკლი კობახიძე არასამთავრობო სექტორის იმ განცხადებას გამოეხმაურა, სადაც საუბარია იმაზე, რომ კონსტიტუციური ცვლილებების სახალხო განხილვების დროს, საჯარო სამსახურში დასაქმებული პირების მობილიზება და მათთვის წინასწარ დაწერილი კითხვების გადაცემა ფიქსირდებოდა.

უნოდებს. სპიკერის თქმით, პოლიტიკური ძალებისა და სხვადასხვა სუბიექტების მხრიდან დესტრუქციული ნაბიჯები გადაიდგა. „სამწუხაროა, რომ ამ ყველაფერში პრეზიდენტი და მისი ადმინისტრაცია იყო ჩართული. ეს ძალიან სამწუხარო დღის წესრიგია, რომლითაც საქართველოს პრეზიდენტი მოქმედებდა. ჩვენ ჩვენი პოზიტიური დღის წესრიგი გვაქვს. ჩვენი ამოცანაა, დახვეწი-

ლი კონსტიტუცია მივიღოთ, ისეთი კონსტიტუცია, რომელიც სამართლებრივ პრინციპებთან სრულ შესაბამისობაში იქნება და რომელიც ძალიან დახვეწილი საპარლამენტო მმართველობის ჩამოყალიბებას უზრუნველყოფს. ბუნებრივია, პრეზიდენტის და მისი ადმინისტრაციის ნებატიური დღის წესრიგი ამ ამოცანის შესრულებაში ხელს ვერ შეგვიშლის“, - აცხადებს სპიკერი.

**პატარა და
სუსტი ქვეყნის
უბედური ⑧
სტუმრები**

**საიათნოვა ⑨
ეროვნებით
აზერბაიჯანელი
ყოფილად**

**საქართველოს
მეცნიერებათა
აკადემიის
პრეზიდენტს,
ბატონ
გიორგი კვანიბაძეს**

ბატონო გიორგი,
გულითადად გილოცავთ დაბადების 75 წლის-თავს. თქვენ ბრძანდებით შესანიშნავი პიროვნება, გულისხმიერი, ერთგული, სამშობლოსა და მოყვასის მოყვარული მორწმუნე ადამიანი, აღიარებული მკვლევარი როგორც საქართველოში, ისე საზღვარგარეთ.

გვინდა, აღვნიშნოთ, რომ ამ ეტაპზე მსოფლიო ასპარეზზე საქართველოს წარდგენა, პირველ რიგში, ხელოვნებითა და კულტურით ხდება, მაგრამ ჩვენი მომავალი თაობის ნიჭიერება იმის კარგ წინაპირობას იძლევა, რომ ახალგაზრდა მეცნიერთა სახელებიც შეემატოს საერთაშორისოდ აღიარებულ ცნობილ უცხოელ მკვლევართა რიცხვს.

ჩვენს მეცნიერებს, ჩვენს მკვლევარებს წარსულში უდიდესი მიღწევები აქვთ მოპოვებული და ეს ტრადიცია კვლავაც უნდა გაგრძელდეს.

ღმერთმა დაგლოცოთ და მოგმადლოთ თვისი შეწევნა ამ მიზნის განხორციელებასა და თქვენს მაღალ მსახურებაში.

პატივისცემით,
**სრულიად
საქართველოს
კათოლიკოს-პატრიარქი**

ბავშვთა დღე პაპის პარკში

საბავშვო ღონისძიებების ფარგლებში ვაკის პარკში ბავშვებს სხვადასხვა გასართობ და სპორტულ ღონისძიებებში ჩართვის შესაძლებლობა შექმნდათ. მთელი დღის განმავლობაში მხიარული აქტივობების პარალელურად კონცერტი გაიმართა.

„თბილისის მერიის ახალგაზრდული სამსახური, მერიის გამგეობები ორგანიზებას უწევენ სხვადასხვა ღონისძიებებს ბავშვებისთვის. ტარდება უამრავი აქტივობა, რომელიც ბავშვებს აძლევთ საშუალებას, შეიქმნან საუკეთესო განწყობა. მინდა, ვისარგებლო შემთხვევით და ყველა ბავშვს მივულოცო დღევანდელი დღე. ჩვენი ვალია, რომ მაქსიმალური ძალისხმევა გავიღოთ იმისთვის, რომ შევუქმნათ მომავალ თაობას საუკეთესო განწყობა და პირობები. დღევანდელი დღე სწორედ ამას ემსახურება და მერია აქტიურად არის ჩართული ამ ღონისძიებების ორგანიზებაში“, - განაცხადა დედაქალაქის მერის მოადგილემ ირაკლი ლეჭვიანიძემ.

საბავშვო განაკვეთის დაკავშირებით ზაფხულისთვის სინტაქსო გეგმები გააკვს

ჩვენი სახელმწიფოს ზრუნვის საგანია, ყველა ბავშვს ჰქონდეს თანაბარი პირობები განვითარებისა და მათი შესაძლებლობების რეალიზაციისთვის, - ამ სიტყვებით მიულოცა საქართველოს პრემიერ-მინისტრმა ყველა ბავშვს ბავშვთა დაცვის საერთაშორისო დღე.

როგორც გიორგი კვიციანიშვილმა აღნიშნა, სასიხარულოა, რომ ყოველკვირეულ სპორტულ აქტივობებში ჩართულ ბავშვთა რიცხვმა მნიშვნელოვნად მოიმატა და 15 ათასს მიაღწია. ღონისძიებებს განათლებისა და მეცნიერებისა და სპორტისა და ახალგაზრდობის საქმეთა სამინისტროები ერთობლივად ახორციელებენ.

ჩვენ ასევე განვახორციელეთ ძალიან მნიშვნელოვანი ცვლილებები, რათა ზამთრის პერიოდში, ზამთრის სპორტის სახეობებში მასობრივად ბევრი ბავშვი იყოს ჩართული. ამისთვის გავაკეთეთ არდადეგების მცოცვავე გრაფიკი, ასევე, სახელმწიფო აფინანსებს და სუბსიდირებას უკეთებს სპორტული სკოლების ფუნქციონირებას ზამთრის პერიოდში. ზაფხულისთვის გვაქვს ძალიან საინტერესო გეგმები ბანაკებთან დაკავშირებით. ბანაკების აქტივობებში მონაწილე ბავშვების რაოდენობა ძალიან გაიზარდა და ამ მიმართულებით სახელმწიფოს მხრიდან გამოყოფილი ფინანსური რესურსიც მნიშვნელოვნად გაზარდილია, - განაცხადა პრემიერმა.

გიორგი კვიციანიშვილის თქმით, ასევე გაგრძელდება სოფლად მცირე სკოლების მხარდაჭერის პროგრამა და რეგიონებში, სკოლებთან დაშორებული სოფლებიდან ბავშვების ტრანსპორტირება, რაც მთავრობის მხრიდან ძალიან მნიშვნელოვანი ნაბიჯი იყო.

14 მუნიციპალიტეტს 7-მდე შეემატა

ადგილობრივი თვითმმართველობის ორგანოების გაერთიანება ხელს შეუწყობს თვითმმართველობის რეფორმის ავტორიტეტის და წარმატების გაზრდას და არა პირიქით, როგორც ამაზე „ზოგიერთები აპელირებენ“, - განაცხადა პრემიერ-მინისტრმა.

„ბოლო პერიოდში იყო საკმაოდ ცხარე განხილვები და სპეკულაციები, რომ რამე ემუქრება თვითმმართველობას. თვითმმართველობის რეფორმა არის დინამიური, ცოცხალი ორგანიზმი და მას სჭირდება კორექტირებები, ვინაიდან ბოლო 3 წლის განმავლობაში გამოიკვეთა მთელი რიგი ნაკლოვანებები, რომელიც ხელს უშლის თვითმმართველობის პოზიტიურ კონტექსტში წარმოჩენას და ქვეყნის თვითმმართველობის განვითარებას. ეს გახლავთ 14 მუნიციპალიტეტში დაფიქსირებული პრობლემა და ჩვენ დღევანდელი ცვლილებით 14 მუნიციპალიტეტის რაოდენობას ვამცირებთ 7-მდე, რაც არამცდარად არ ნიშნავს ბიუჯეტის შემცირებას ამ მუნიციპალიტეტებში. ეს მუნიციპალური ბიუჯეტები გაერთიანდება. როდესაც ჩვენ ქალაქის და რაიონის მუნიციპალიტეტებს გავაერთიანებთ, ამ შემთხვევაში ავტომატურად დაჯამდება ეს ბიუჯეტი, რომელიც არსებობს ამ რაიონში თუ ქალაქში და არავითარ შემთხვევაში არ მოაკლდება არცერთი თეთრი. მეორე მიზეზი, რის გამოც ჩვენ ამას ვაკეთებთ, გახლავთ ის, რომ ელემენტარულად ამ რაიონებში იყო ორხელი-სუფლებიანობა, იყო უამრავი პრობლემა აღსრულების ეფექტიანობის კუთხით და ასევე, მთელ რიგ შემთხვევებში ფუნქციების დუბლირება ხდებოდა. ამ ემპირიულმა გამოცდილებამ გამოიწვია ძალიან მნიშვნელოვანი ცვლილების განვითარება“, - განაცხადა პრემიერ-მინისტრმა.

გიორგი კვიციანიშვილის თქმით, საქართველოში

თვითმმართველობა აუცილებლად განვითარდება და კიდევ უფრო ჩაიშლება დაბალ მუნიციპალურ დონეებზე. პრემიერის თქმით, დარეგულირდება მუნიციპალიტეტებში აიპ-ების ოპტიმიზაციის მექანიზმი და ერთ სფეროში შესაძლებელი იქნება მხოლოდ ერთი არასამწარმეო იურიდიული პირის შექმნა, რათა თავიდან იქნას აცილებული ფუნქციების დუბლირება. ასევე, ყველა დასახლებაში გათვალისწინებულია ტერიტორიული ორგანოების შექმნა, რომლებიც კონკრეტული დასახლების საჭიროებებს და მოთხოვნებს მიიტანენ მუნიციპალიტეტების მერამდე.

საქართველოს რეგიონული განვითარების სამთავრობო კომისიის წინადადებას გორის, ამბროლაურის, მცხეთის, ოზურგეთის, ახალციხისა და ზუგდიდის მუნიციპალიტეტების შექმნასთან დაკავშირებით რეგიონული განვითარებისა და ინფრასტრუქტურის მინისტრი ზურაბ ალავეცი წარმოადგენს.

საზოგადოებრივი თავშეყრის მსხვილი ობიექტებისთვის სავალდებულო წესით დაზღვევა ამოქმედდება

საზოგადოებრივი თავშეყრის მსხვილი ობიექტებისთვის სავალდებულო წესით დაზღვევა ამოქმედდება. შესაბამისი ცვლილება „სამოქალაქო უსაფრთხოების შესახებ კანონში“ შედის, რომლის შესახებაც მთავრობის სხდომის დაწყებამდე საქართველოს პრემიერ-მინისტრმა გიორგი კვიციანიშვილმა ისაუბრა.

კერძოდ, კვიციანიშვილის განმარტებით, ობიექტების ნუსხას, რომლებსაც სავალდებულო წესით დაზღვევა შეეხება, სახელმწიფო შეადგენს. გიორგი კვიციანიშვილის ინფორმაციით, ცვლილებების მიზანია, საზოგადოებრივი თავშეყრის ადგილებში ისეთი გაუთვალისწინებელი, მოულოდნელი მოვლენების დროს, როდესაც ზიანი ადგება მესამე პირის სიცოცხლეს, ჯანმრთელობას ან ქონებას, მოხდეს სახელმწიფოს მხრიდან მოსახლეობის უფრო მეტად დაცვა და მიყენებული ზარალის პრევენცია.

„ბოლო პერიოდში მომხდარი რამდენიმე ხანძრის შედეგად, საკმაო ზარალი მიადგა საჯარო ცენტრებს, მათ მომხმარებლებს, იქ ფუნქციონირებდა მცირე და საშუალო ბიზნესი. ამიტომ, შემოგვაქვს ცვლილება - სახელმწიფო შეადგენს ნუსხას და ამ ნუსხაში გათვალისწინებულ ობიექტებს, საზოგადოებრივი თავშეყრის ადგილებს და მათ მფლობელებს ექნებათ სავალდებულო დაზღვევის მოთხოვნა, რათა მესამე პირების მიმართ სიცოცხლის, ჯანმრთელობის და ქონების ნაწილში მიყენებული ზიანი იყოს აუცილებელი წესით დაზღვეული“, - აღნიშნა პრემიერმა.

გიორგი კვიციანიშვილი მიიჩნევს, რომ სახელმწიფომ შეცდომა დაუშვა, როდესაც წარსულში უარი თქვა სავალდებულო დაზღვევის რამდენიმე სახეობაზე. პრემიერ-მინისტრის თქმით, მთავრობა მსკლიანად შეუწყობს ხელს დაზღვევის იმ სახეობების განვითარებას, რომლებიც ყველა განვითარებულ ქვეყანაში მოქმედებს.

პრემიერ-მინისტრმა ქართველ მოკაბაზებს ნარმატაპები უსურვა

საბარტეპლოში რაგბი არის ნამდვილად ნაციონალური თამაში, ის გახდა ეროვნული ღირსების სიმბოლო და მინდა, ყველა მორაგბეს მივულოცო ეს ძალიან მნიშვნელოვანი მიღწევა, რომ ჩვენს ქვეყანაში ტარდება ესოდენ მნიშვნელოვანი საერთაშორისო ჩემპიონატი, - ასე გამოეხატა საქართველოს პრემიერ-მინისტრი 20 წლამდე მორაგბეთა მსოფლიო ჩემპიონატს, რომელიც პროექტ check in Georgia-ს ფარგლებში 31 მაისიდან იმართება.

გიორგი კვიციანიშვილის შეფასებით, ეს არის ძალიან დიდი საერთაშორისო მნიშვნელობის მოვლენა.

„საქართველო მონაწილეობს ისეთ ქვეყნებთან ერთად, როგორებიც არიან - ინგლისი, ირლანდია, ავსტრალია, უელსი, სამხრეთ აფრიკა, ახალი ზელანდია, არგენტინა, საფრანგეთი, შოტლანდია, სამოა და იტალია. ყველა არის მართლაც რაგბის ქვეყანა და ჩვენ ვართ ასეთი გუნდების რიგში. ეს არის ძალიან ბევრი მუშაობის შედეგი. საქართველოში უპრეცედენტო სამუშაო ჩატარდა რაგბის ინფრასტრუქტურის შესაქმნელად. 11 სარაგბო ბაზა აშენდა და 21 სარაგბო სტადიონი. არ შემიძლია, მაგალითად არ გადავუხადო ფონდ „ქართუს“, რომელიც უკვე წლების განმავლობაში, მთელი ათწლეულია, თანმიმდევრულად აფინანსებს სარაგბო ინფრასტრუქტურის შექმნას. მშენებლობის პროცესშია კიდევ 4 ბაზა. მინდა, პირველ რიგში საქართველოს ნაკრებს ვუსურვო წარმატება და გავაძვირებ პირველი დღის შემდეგ, მგონია, რომ მნიშვნელოვანია, მათი ფსიქოლოგიური მხნეობა იყოს მათი ტექნიკური და ფიზიკური მომზადების დონის შესაბამისი“, - აღნიშნა პრემიერმა.

ურთიერთთანამშრომლობა ლიბანთან ნარმატაპით ბრძოლა

შინაგან საქმეთა მინისტრი გიორგი მღებრიშვილი ლიბანის შინაგან საქმეთა მინისტრს ეიმუტის მისიუნასს შეხვდა. შეხვედრაზე მხარეებმა საქართველოსა და ლიბანის სამართალდამცავ სტრუქტურებს შორის არსებული ნაყოფიერი თანამშრომლობის მნიშვნელობაზე ისაუბრეს.

გიორგი მღებრიშვილმა ლიბანის შს მინისტრს საქართველოს ევროინტეგრაციისა და ვიზალიბერალიზაციის პროცესში განსაკუთრებული მხარდაჭერისთვის მადლობა გადაუხადა. შეხვედრაზე გიორგი მღებრიშვილმა ეიმუტის მისიუნასს უწყებაში ბოლო პერიოდში განხორციელებული, მიმდინარე და დაგეგმილი რეფორმები გააცნო, მათ შორის, კრიმინალური პოლიციის რეფორმირების, საზოგადოებაზე ორიენტირებული პოლიციისა და ანალიზზე დაფუძნებული საპოლიციო საქმიანობის პროექტები, ასევე, შს-ს მაღალტექნოლოგიური და მულტიფუნქციური ერთობლივი ოპერაციების ცენტრი.

გიორგი მღებრიშვილმა ყურადღება გაამახვილა შს-ს აკადემიის საერთაშორისო ტრენინგ-პროექტზეც, რომლის ფარგლებშიც, რეგიონისა და მეზობელი ქვეყნების სამართალდამცავ უწყებებთან სხვადასხვა სტრატეგიულ საკითხზე ერთობლივი სწავლებები განხორციელდება, რაც ხელს შეუწყობს დანაშაულებთან ბრძოლის ეფექტიანობის უზრუნველყოფისთვის ერთიანი მიდგომის შემუშავებას, ასევე, მნიშვნელოვანი კონტაქტების დამყარებას. შეხვედრის დასრულების შემდეგ გიორგი მღებრიშვილმა და ეიმუტის მისიუნასმა ხელი მოაწერეს ერთობლივ განცხადებას „საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრსა და ლიბანის შინაგან საქმეთა მინისტრს შორის ევროპული მისწრაფებების სფეროში თანამშრომლობის შესახებ“.

ჯანდაცვის სამინისტრომ სახალხო დამცველის რეკომენდაციას გაიზიარა

2017 წლის 26 მაისს საქართველოს შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის მინისტრმა დავით სერგენჯიანმა განაცხადა, რომ C ჰეპატიტის ელიმინაციის პროგრამით სარგებლობას ოკუპირებულ ტერიტორიაზე მცხოვრები სტატუს-ნეიტრალური დოკუმენტის მქონე პირებიც შეძლებენ. აღნიშნული პროგრამა მანამდე მხოლოდ საქართველოს მოქალაქეობის დამადასტურებელი დოკუმენტის მქონე პირთათვის იყო ხელმისაწვდომი.

აღნიშნულ საკითხთან დაკავშირებით, საქართველოს სახალხო დამცველმა 2016 წლის 26 იანვარს წინადადებით მიმართა საქართველოს შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტროს უზრუნველყოფა პირადობის ნეიტრალური მონომობის და ნეიტრალური სამგზავრო დოკუმენტის მქონე პირების C ჰეპატიტის ელიმინაციის სახელმწიფო პროგრამაში ჩართვა. სახალხო დამცველის წინადადებაში აღნიშნული იყო, რომ ოკუპირებულ ტერიტორიებზე მცხოვრები მოსახლეობა განსაკუთრებით მონყველად კატეგორიას მიეკუთვნება, რომელთაც მძიმე სოციალურ, ეკონომიკურ და უფლებრივ სიტუაციაში უწევთ ცხოვრება. ამ პირობებში, სახალხო დამცველს მიაჩნია, რომ საქართველოს ეკისრება პოზიტიური ვალდებულება დაიცვას ოკუპირებულ ტერიტორიაზე მცხოვრებ პირთა ჯანმრთელობა და სოციალური უფლებები.

შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტროდან თავდაპირველი წერილის თანახმად, ასეთი ცვლილება შეუძლებელი იყო პროგრამის უსაფრთხოების მოთხოვნებიდან გამომდინარე. თუმცა, მოგვიანებით, სახალხო დამცველს აცნობეს სამინისტროსა და ფარმაცევტულ კომპანია „გილადს“ შორის შედგარი შეთანხმების თაობაზე, რომ პროგრამაში ნეიტრალური დოკუმენტების მქონე პირებიც ჩართულიყვნენ. საქართველოს სახალხო დამცველი მიესალმება საქართველოს შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტროსა და მთავრობის მხრიდან მისი რეკომენდაციის გაზიარებას. ეს ნაბიჯი არა მხოლოდ გააუმჯობესებს კონფლიქტურ რეგიონებში პირთა ჯანდაცვის სერვისებზე ხელმისაწვდომობას, არამედ ხელს შეუწყობს კონფლიქტით დაშორიშორებულ საზოგადოებას შორის ნდობის აღდგენასაც.

არაპის უნდა გაურინდეს ეჭვი, რომ საქართველოში ადამიანის უფლებები დაცული არ არის

ძალიან კარგად მესმის ჩვენი მოქალაქეების და ასევე ადამიანის უფლებათა დაცვის მიმართულებით მომუშავე არასამთავრობო სექტორის წინააღმდეგობა, თუმცა, მინდა, აქვე ვთქვა, რომ წინასწარი დასკვნების გაკეთება მიუღებელია, — ამის შესახებ საქართველოს პრემიერ-მინისტრმა გიორგი კვიციანიამ მთავრობის სხდომაზე აზერბაიჯანელი ჟურნალისტის აფგან მუსთარლის საქმესთან დაკავშირებით განაცხადა. როგორც გიორგი კვიციანიამ აღნიშნა, მიუღებელია, სახელმწიფოს უსაფრთხოებაზე მომუშავე და მზრუნველი ინსტიტუტების დისკრედიტაცია.

„გამოძიება მიმდინარეობს. შინაგან საქმეთა მინისტრმა გააკეთა განცხადება, კავშირი გვაქვს აზერბაიჯანელ კოლეგებთან და ჩემი მოწოდება იქნება, რომ გამოძიების დასრულების შემდეგ წინასწარი დასკვნების განთავსება შევიკავოთ. თუ ჩვენ შევუწყვეთ ხელი სახელმწიფო ინსტიტუტების მიმართ ნდობის შემცირებას, ძალიან გაგვიჭირდება ჩვენი ქვეყნის უსაფრთხოების რეალურად დაცვა. ნდობა, ჩვენს მოქალაქეებსა და სახელმწიფოს შორის არის ის, რაზეც ემყარება ნამდვილად დემოკრატიული ქვეყნის მშენებლობა, ამიტომ, ყველას კიდევ ერთხელ მოვუწოდებ, წინასწარი დასკვნებისგან, სახელმწიფო ინსტიტუტების დისკრედიტაციისგან თავი შევიკავოთ. სამართალდამცველებს, რა თქმა უნდა, მოვუწოდებ, მაქსიმალურად მოკლე ვადაში გააკეთონ ყველაფერი, რათა ეს საკითხი იყოს გამოძიებული და ჩვენს

ქვეყანაში არავის გაურინდეს ეჭვი იმაზე, რომ ადამიანის უფლებები არ არის დაცული და რაიმე ისეთი ხდება, რაზეც მიმდინარეობს ამ ორი დღის განმავლობაში სპეკულაციები — თითქოს გადაცემა მოხდა და ა.შ. ეს არის კატეგორიულად დაუშვებელი და რა თქმა უნდა, გამოვრიცხავ, რომ სახელმწიფო სტრუქტურები იყვნენ რამე ამდაგვარში ჩართული. გამოძიება მიმდინარეობს და დაველოდოთ გამოძიების დასკვნებს, — განაცხადა კვიციანიამ.

საქართველოს პრემიერ-მინისტრი გიორგი კვიციანიამ ყველას მოუწოდებდა, აზერბაიჯანელი მოქალაქის აფგან მუსთარლის საქმესთან დაკავშირებით წინასწარი დასკვნებისა და სახელმწიფო ინსტიტუტების დისკრედიტაციისგან თავი შეიკავონ.

პასტანგ ყოლბაია ოთხოზორიას საქმეზე

აფხაზეთის ლეგიტიმური მთარობის თავმჯდომარის მოვალეობის შემსრულებელი ვახტანგ ყოლბაია აფხაზეთის მხარის მიერ საქართველოს მოქალაქე გიგა ოთხოზორიას მკვლელობის თაობაზე მიღებულ გადაწყვეტილებასთან დაკავშირებით მიიჩნევს, რომ მომხდარი სერიოზულ მსჯელობასა და გადამწყვეტილებებს საჭიროებს, ვინაიდან მომხდარმა შესაძლოა, შენევის დისკუსიებზე მნიშვნელოვანი უარყოფითი გავლენა იქონიოს:

„ეს არის თავზედღერი, ცინიკური დამოკიდებულება ჩვენი პრობლემის, ადამიანის უფლებების ხელყოფის, ჩვენი და მშობლების ტყვილისადმი. ვფიქრობ, ამაზე მკაცრი რეაგირება საჭირო და არ ვთვლი, რომ საკითხი შენევის დისკუსიებამდე უნდა გაგნალოთ. თუ აფხაზეთს და რუსებს მართლაც სურთ შენევის დისკუსიების ჩაშლა, ეს მათ სინდისზე იქნება. ამ პირობებში რაზე უნდა ილაპარაკოთ თუნდაც IPRM-ზე? რა დანიშნულება აქვს IPRM-ს, როდესაც ელემენტარული საკითხები ვერ წყდება? რა დანიშნულება აქვს შენევის, როდესაც თავმჯდომარე ვართ განცხადებას აკეთებს, ზემდგომი ორგანოების სულისკვეთება კი სულ სხვაა? აქ ცოტა უფრო სერიოზულად არის საქმე და ამას უკვე სხვა დონეზე სჭირდება მსჯელობა, ანალიზი და გადაწყვეტილებების მიღება“, — განუცხადა „აქცენტს“ ყოლბაიამ.

ცნობისთვის: საქართველოში აღძრული საქმის მასალების მიხედვით, 2016 წლის 19 მაისს, დაახლოებით 14:15 საათზე გიგა ოთხოზორიამ მისი მართვის ქვეშე მყოფი „ოპელ-ასტრას“ მოდელის ავტომობილით ნაცნობები და რ.ქ. შუგდიდის რაიონის სოფელ ხურჩაში მდებარე ადმინისტრაციულ საზღვართან მიიყვანა. მის მგზავრებს ოკუპირებული გალის რაიონის სოფელ ნაბაკევის ტერიტორიაზე ახლობლის დაკრძალვისთვის შეძენილი პროდუქტის გადატანა სურდათ. მათი დახმარების მიზნით ოთხოზორია მდინარე ხაიაზე არსებული ხიდით ოკუპირებული ტერიტორიის მიმართულებით გაემართა და სურდა, მოლაპარაკებოდა იქ მყოფ პირებს, მის ნაცნობებს პროდუქტის გადატანაში დახმარებოდნენ. საუბარში ადმინისტრაციულ საზღვართან მყოფი აფხაზეთის არაკანონიერი ხელისუფლების შეიარაღებული ფორმირების წარმომადგენლები ჩაერთვნენ, მათ შორის ე.წ. „მესაზღვრე“ რაშიდ ქანჯი ოლი. საუბარი შელაპარაკებაში გადაიზარდა, რა დროსაც კონფლიქტის თავიდან აცილების მიზნით ოთხოზორია საქართველოს ცენტრალური ხელისუფლების მიერ კონტროლირებადი ტერიტორიისკენ გამოემართა. მას მუქარით უკან დაეფრენა აფხაზეთის არაკანონიერი ხელისუფლების წარმომადგენლები, მათ შორის — ცეცხლსასროლი იარაღით შეიარაღებული რაშიდ ქანჯი ოლი. რამდენიმე მეტრის გაღლის შემდეგ, უკვე ზუგდიდის რაიონის სოფელ ხურჩის ტერიტორიაზე ქანჯი ოლი ოთხოზორიას დაენია და განზრახ მოკვლის მიზნით ცეცხლსასროლი იარაღიდან ქვედა კიდურებისა და მუცლის არეში ესროლა. მიღებული დაზიანებების შედეგად ოთხოზორია ძირს დაეცა, ხოლო ქანჯი ოლიმ ნაყველს თავის არეში საკონტროლო გასროლით მიიყენა და ზიანება, შედეგად კი თანმხლებ პირებთან ერთად საქართველოს მიერ კონტროლირებადი ტერიტორია დატოვა და ოკუპირებულ ტერიტორიაზე მიიშალა. მიღებული დაზიანებების შედეგად გიგა ოთხოზორია საავადმყოფოში მიყვანისთანავე გარდაიცვალა.

ქართულმა მართლმსაჯულებამ მკვლელს თავისუფლების 14 წლით აღკვეთა დაუსწრებლად მიუსაჯა, თუმცა ქანჯი ოლი ამ დრომდე არ იყო დაკავებული. აფხაზეთში მხარე კი მკვლელობის წინააღმდეგ სისხლის სამართლებრივი დევნა შეწყვიტა. ამის შესახებ გალში გამართული შეხვედრის შემდეგ გახდა ცნობილი.

წულუკიანი ნანუაშვილის წინააღმდეგ

იუსტიციის მინისტრი აზერბაიჯანელი ჟურნალისტის აფგან მუსთარლის საქმესთან დაკავშირებით, საქართველოს სახალხო დამცველის განცხადებას განმაცვიფრებელი უწოდებს. თუა წულუკიანის განცხადებით, ბოლო პერიოდში, შემავლობით ბრალდებები გავრცელდა სამართალდამცავი უწყებების მიმართ. მისი თქმით, აბსოლუტურად გამორიცხულია, რომელიმე ქართველ სამართალდამცავს მიეღო მონაწილეობა „ამგვარ გაუგონარ ფაქტში“.

მე მრცხენია კიდევ, ამას რომ ვამბობ. ჩვენმა საზოგადოებამ და მათ შორის სახალხო დამცველმა, უნდა იცოდნენ, სუს-ი იქნება ეს თუ შსს-ი — ყოველგვარი გამოძიებისა და სასამართლოს გარეშე მათთვის ხელის დადება და მსგავსი განცხადებები ანგრევს ჩვენს სტრუქტურებს. მე მინდა, კიდევ ერთხელ მხარდაჭერა დავეუბნოთ იმ სამართალდამცველს, ვინც კანონის დაცვას ემსახურება“, — განაცხადა თუა წულუკიანი საზოგადოებრივი მაუწყებლის ეთერში, გადაცემა „მთავარში“.

სახალხო დამცველმა აზერბაიჯანელი ჟურნალისტის აფგან მუსთარლის საქმეზე ოფიციალური განცხადება გაავრცელა, სადაც აღნიშნავს, რომ არ უნდა გაჩნდეს რაიმე ეჭვიც კი იმასთან დაკავშირებით, რომ საქართველოს სახელმწიფო თვალს ხუჭავს დანაშაულზე ან გულგრილად ეკიდება აფგან მუსთარლის გაუჩინარებას.

მუსთარლის ადვოკატის განცხადება ცალმხრივად იქნა ატასკებული

შინაგან საქმეთა მინისტრი გიორგი მღებრიშვილი აზერბაიჯანელი ჟურნალისტის აფგან მუსთარლის დაკავებას ეხმიანება. გამართულ ბრიფინგზე მან განაცხადა, რომ საქართველოს სამართალდამცავ უწყებებს არავითარი შემხებლობა არა აქვთ და არც შეიძლება ჰქონდეთ აღნიშნულ საკითხთან დაკავშირება.

„მედაში გავრცელდა ინფორმაცია, რომ აფგან მუსთარლის ჰქონდა საზღვრის გვერდის ავლით გადაკვეთის წინასწარ შემუშავებული სქემა, რომ ეს არ იყო პირველი პრეცედენტი და იგი რეგულარულად ახორციელებდა არადეკლარირებული უცხოური ვალუტის კონტრაბანდული გზით შეტანას აზერბაიჯანის რესპუბლიკაში. ჩვენ ამ ეტაპზე ვერც დავადასტურებთ და ვერც უარყოფთ აღნიშნულ გარემოებებს. გამოძიებით ჯერჯერობით დადგენილი არ არის ამ ვერსიის უტყუარობა, ასევე ის, ჰქონდა თუ არა რაიმე წინასწარი ინფორმაცია აზერბაიჯანულ მხარეს და ახორციელებდნენ თუ არა საზღვრის ამ კონკრეტულ მონაკვეთზე გაძლიერებულ კონტროლს. პარალელურად,

განსხვავებულ ვერსიას გვთავაზობს აფგან მუსთარლის მეუღლე, აზერბაიჯანელი ჟურნალისტი და აქტივისტი ლეილა მუსტაფაევა და მუთხარლის ადვოკატი. ადვოკატის განცხადებით, მისი დაცვის ქვეშ მყოფი ამბობს, რომ ის თბილისიდან ძალის გამოყენებით გაიტაცეს. მისი თქმით, თავდაპირველად სამოქალაქო სამოსი ეცვათ და ვარაუდობს, რომ შესაძლოა საქართველოს სპეცსამსახურის წარმომადგენლები ყოფილიყვნენ. სამწუხაროდ, მუსთარლის ადვოკატის განცხადება სრულიად იქნა ატაცებული გარკვეული პირების მხრიდან და ყოველგვარი ფაქტობრივი მტკიცებულებების, ყოველგვარი დასაბუთების გარეშე ხდება ამ ვერსიის ტირაჟირება. ჩვენ კარგად გვესმის ზოგიერთი მოქალაქისა და ორგანიზაციის ემოციური დამოკიდებულება ამ საკითხისადმი, თუმცა ამგვარი დამოკიდებულების მიუსხედვად, არასწორად და დაუშვებლად მიგვიჩნია საქმეზე წინასწარი დასკვნების გაკეთება, მით უმეტეს, ქვეყნის უსაფრთხოებაზე პასუხისმგებელი უწყებების დისკრედიტაციის მცდელობა. სრული პასუხის-

მგებლობით ვაცხადებ, რომ საქმის ამგვარ ვერსიასთან საქართველოს სამართალდამცავ უწყებებს არავითარი შემხებლობა არა აქვთ და არც შეიძლება ჰქონდეთ. ჩვენს ქვეყანაში აზერბაიჯანული ეროვნების ბევრი ადამიანი ცხოვრობს და სახელმწიფო არასდროს დაინტერესებულა მათი დამოკიდებულებით აზერბაიჯანის ხელისუფლებისადმი. ხაზგასმით აღვნიშნავ, რომ აზერბაიჯანელ პარტნიორებსაც არასდროს მოუშართავთ საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროსადმი ოფიციალური ან არაოფიციალური თხოვნით, პოლიტიკური შეხედულების გამო, აზერბაიჯანის მოქალაქეების უფლებების რაიმე ფორმით შეზღუდვასთან ან სამშობლოში მათ იძულებით დაბრუნებასთან დაკავშირებით. აღსანიშნავია, რომ არც თავად აფგან მუსთარლის მხრიდან დაფიქსირებულა რაიმე მიმართვა შესაბამისი უწყებებისადმი, მის პირად უსაფრთხოებასთან დაკავშირებით. ყოველივე ზემოხსენებულიდან გამომდინარე, ცალსახაა, რომ მხოლოდ დაკავებულის ადვოკატის განცხადების საფუძველზე, ან მედაში გავრცელებულ ვერსიებზე დაყრდნობით, ყოველგვარი არგუმენტის გარეშე, საქართველოს ან აზერბაიჯანის სამართალდამცავი უწყებების დადანაშაულება უსამართლობაა“, — განაცხადა მღებრიშვილმა.

გარდასული ტყის მსაველის მოკვლევა

ბარემოსა და ბუნებრივი რესურსების დაცვის მინისტრმა გიგლა აგულაშვილმა, ეროვნული სატყეო სააგენტოს შიდა ქართლის სატყეო სამსახურის გარდაცლილი ტყის მცველის კახაბერ ყურაშვილის ოჯახს ღირსების ორდენი გადასცა. ტყის მცველი მიმდინარე წლის თებერვალში სამსახურებრივი მოვალეობის შესრულების დროს ბრაკონიერებმა მოკლეს.

კახაბერ ყურაშვილი 2010-2011 წლებში შიდა ქართლის სატყეო სამსახურის, გორის სატყეო უბნის, ხოლო 2013 წლიდან 2017 წლამდე კასპის სატყეო უბნის ტყის მცველად მუშაობდა.

ჯიჯალა „ლოკა ვეპააზი“

ძალიან გთხოვთ, საკითხის პოპულარიზაციას ნუ მოახდენთ. არანაირი თამაში არ არის, ეს არის ბავშვების თვითდაზიანება, რომლის პრევენციასაც ვაკეთებთ და დიდი თხოვნაა მედიასაშუალებებთან, რომ რეიტინგის

თურქეთის ტერიტორიაზე დღევანდლამდე შემორჩენილი ქართული ხუროთმოძღვრების განუყოფელი ძეგლების საგანგაშო, უაღრესად არასახარბიელო მდგომარეობის შესახებ ქართველმა საზოგადოებრიობამ დიდი ხანია იცის, თუმცა კი, მრავალი ცდისა და დიდი ძალისხმევით მიუხედავად, სათანადო დონეზე მათი შევლა დღემდე ვერა და ვერ ხერხდებოდა. და აი, ამ დღეებში, იმის იმედი გაჩნდა, რომ ჩვენამდე მოღწეული ტაძრების შემორჩენილი ნაწილები, ოდესღაც დიდებული ფერწერის ფრაგმენტები საბოლოო განადგურებას გადაურჩება. ამ მიმართულებით საქართველოს მთავრობის მრავალწლიანმა, განსაკუთრებით ბოლო წლებში გააქტიურებულმა მუშაობამ სასურველი შედეგი გამოიღო: ცოტა ხნის წინათ საქართველოსა და თურქეთის რესპუბლიკას შორის სამთავრობო შეთანხმებას „2017-2021 წლებში კულტურის სფეროში თანამშრომლობის პროგრამას“ მოეწერა ხელი, რომლის ყველაზე მნიშვნელოვანი პუნქტი ორი ქვეყნის ტერიტორიაზე არსებული ერთმანეთის კულტურული მემკვიდრეობის ძეგლთა მოვლა-პატრონობის კომპლექსური ღონისძიებებია გათვალისწინებული.

ამ უაღრესად აქტუალური საკითხის დეტალებში გასაკრევევად, ასევე სამამულო კულტურის ზოგიერთი სხვა მნიშვნელოვანი ასპექტის შესახებ სრულყოფილი ინფორმაციის მისაღებად რედაქციამ საქართველოს კულტურისა და ძეგლთა დაცვის მინისტრს მიხაილ გიორგაძეს მიმართა.

ობის ძეგლთა ჩამონათვალი, ასევე საქართველოს ტერიტორიაზე არსებული თურქული კულტურული მემკვიდრეობის ძეგლთა ნუსხა, სრული სურათი დღესდღეობით წარმოჩენილი მაინც არ არის. ამის მიზეზი, პირველ ყოვლისა, ის გახლავთ, რომ არც საქართველოში, არც თურქეთში ამ მხრივ ძეგლების სისტემური, კომპლექსური, ერთი სიტყვით, სრულფასოვანი ინვენტარიზაცია ჯერ არასდროს ჩატარებულა, ცალკეული ასპექტების შესწავლა, რომ იტყვიან „ალაგ-ალაგ“ და, მეტწილად, სპონტანურად ხდებოდა. იმავეს თქმა შეიძლება სარეაბილიტაციო სამუშაოებზეც, რომლებიც, ძირითადად, ფრაგმენტულად და ერთობ ქაოტურად ტარდებოდა, ვინაიდან ძალიან ბევრი რამ, ასე ვთქვათ, „საკუთარი კეთილი ნების“ დონეზე კეთდებოდა, რაც კულტურული მემკვიდრეობის ძეგლთა დაცვის საქმეში ყოველთვის დიდ პრობლემას წარმოადგენდა. ამიტომაც აღნიშნულ შეთანხმებაში კონკრეტულადაა განწერილი, რომ კულტურული მემკვიდრეობის ძეგლთა რეაბილიტაციის პროცესში, როგორც

– პირველ ყოვლისა, ხაზი მინდა გავუსვა იმ გარემოებას, რომ საქართველოსა და თურქეთს შორის აღნიშნული შეთანხმება, რომელიც კულტურის სფეროს ეხება, გაფორმდა არა ორი ქვეყნის კულტურის სამინისტროებს, არამედ მთავრობებს შორის, რაც, ცხადია, მას გაცილებით მეტ წონას ანიჭებს, – თქვა ბატონმა მიხაილ გიორგაძემ. – თურქეთის მხრიდან დოკუმენტს საგარეო საქმეთა მინისტრმა მოაწერა ხელი, საქართველოს მხრიდან – კულტურის მინისტრმა.

– თუ შეიძლება, შეთანხმების შინაარსის შესახებ უფრო დანერგებით გვიამბეთ.

– დოკუმენტში, კერძოდ, ნათქვამია, რომ საქართველო და თურქეთი მჭიდროდ ითანამშრომლებენ კულტურის უკლებლივ ყველა, მათ შორის, თეატრის, კინოს, ლიტერატურის, მუსიკისა და ა. შ. დარგებში, უშუალო მონაწილეობას მიიღებენ ერთმანეთის ყველა სახეობის კულტურულ ღონისძიებებში – ფესტივალებში, გამოფენებში, ერთი დონის ნათესაურ კულტურულ-საგანმანათლებლო ინსტიტუციებს შორის ურთიერთობის ახალი პროგრამის შემუშავებასა და სხვ.

ეს ყველაფერი, რაღა თქმა უნდა, ძალიან მნიშვნელოვანი და მისასალმებელი გარემოებებია, მაგრამ, ჩემი აზრით, პროგრამის ყველაზე მთავარი კომპონენტი მაინც ორი ქვეყნის ხელისუფლების ძალისხმევაა, რომელიც კულტურული მემკვიდრეობის სფეროში პარტნიორობას ითვალისწინებს.

ამ შემთხვევაში ლაპარაკია იმის შესახებ, რომ ორივე მხარე პასუხისმგებლობას კისრულობს მის ტერიტორიაზე არსებული პარტნიორი ქვეყნის კულტურული მემკვიდრეობის ძეგლების მოვლა-პატრონობაზე: ეს იქნება ინვენტარიზაცია, რეაბილიტაცია, კონსერვაცია თუ სხვა.

საგანგებოდ მინდა, აღვნიშნო, რომ ამ საკითხებზე მოლაპარაკებები საქართველოსა და თურქეთს შორის ძალიან დიდი ხნის მანძილზე მიმდინარეობდა, თუმცა კი, ჩვენთვის ამ დიდად მტკივნეული პრობლემის დადგენილად გადაწყვეტა, რაც, პირველ ყოვლისა, თურქეთის ტერიტორიაზე ქართული კულტურული მემკვიდრეობის ძეგლების მეტად მძიმე მდგომარეობითაა განპირობებული, ვერაფრით ხერხდებოდა. 2008 წელს ეს პროცესი სულაც ჩიხში მოექცა და, საქართველოს კულტურის სამინისტროს სსიპ კულტურული მემკვიდრეობის ეროვნულ-

ლი სააგენტოს წარმომადგენელთა მრავალჯეროვანი მცდელობის მიუხედავად, ბოლო დრომდე ეს თემა ერთგვარად „გაყინული“ იყო. ამის ერთ-ერთი მიზეზი ის გახლავთ, რომ მეც და კულტურის მინისტრის პოსტზე ჩემს წინამორბედებსაც მოლაპარაკებების წარმართვა თურქეთის კულტურის რამდენიმე მინისტრთან მოგვიწია, რაც პროგრესს აშკარად აფერხებდა, თუმცა კი, საბედნიეროდ, არაერთი სამუშაო შეხვედრის შემდეგ, ყველაფერი სასურველი შედეგით დასრულდა.

ამასთან, ხაზი მინდა, გავუსვა იმ გარემოებასაც, რომ შეთანხმების ტექსტი არა ამ ტიპის დოკუმენტებისთვის საერთაშორისო ნორმებით მიღებული სტანდარტული ფორმულირებებითაა შედგენილი, არამედ მასში კულტურული მემკვიდრეობის ძეგლთა დაცვა და მრავალსხვა ასპექტთან დაკავშირებული საკითხები მაქსიმალურად დეტალურადაა განწერილი, რასაც, ცხადია, ძალიან დიდი მნიშვნელობა აქვს ორივე მხარის ინტერესთა დაცვის მხრივ.

– მაინც რაში მდგომარეობს ეს დეტალიზაცია?

– კულტურული მემკვიდრეობის ძეგლთა დაცვის სფეროში საქართველო-თურქეთის თანამშრომლობა სამ ეტაპადაა დაყოფილი. მათგან პირველია ფიზიკური მდგომარეობით სადღესოდ ყველაზე ცუდ მდგომარეობაში მყოფი ძეგლების იდენტიფიცირება. ამ მხრივ ჩვენთვის ყველაზე საშური საქმეა ოშკის ტაძარი, რომელიც ყველა თვალსაზრისით სრულიად გამორჩეული ძეგლია, რომლის შემორჩენილი ნაწილისთვის ნებისმიერი ძლიერი უამინდობა შესაძლოა საბედისწერო აღმოჩნდეს. მისი თუნდაც მარტივად გამაგრების ჩვენი ყველა მცდელობა კი აქამდე უშედეგოდ მთავრდებოდა. ამდენად, მისახედ ძეგლთა ნუსხაში ოშკის ტაძარი პირველია.

შეთანხმებაში აღნიშნულია, რომ ორივე ქვეყნის ტერიტორიაზე კულტურული მემკვიდრეობის ძეგლთა საიდენ-

ტიფიკაციო სამუშაოთა ჩასატარებლად იქმნება ორივე მხარის სპეციალისტებით დაკომპლექტებული სამუშაო ჯგუფი, რომლის წევრები ორივე ქვეყნის ტერიტორიაზე იმუშავენ. სათანადო კვლევები და მოსამზადებელი სამუშაოები დაუყოვნებლივ იწყება, შესაბამისად, კონკრეტული პროექტის მომზადების შემდეგ თავად ძეგლის სარეაბილიტაციო სამუშაოები დაიწყება.

მეორე ეტაპია ნაკლებად მძიმე მდგომარეობაში მყოფი ძეგლების იდენტიფიცირება და უკვე ჩატარებულ სარეაბილიტაციო სამუშაოთა რევიზია, ასევე, წარმოშობილი შენიშვნებისა და წინადადებების გათვალისწინებით, იმ ღონისძიებებისა და მექანიზმების შემუშავება, რომლებმაც მთლიანად ან ნაწილობრივ მაინც შეიძლება გამოასწორონ დაზარალებული შეცდომები, ცხადია, ასეთების არსებობის შემთხვევაში. მაგალითისთვის შეიძლება იხსნის ტაძრის მოყვანა, სადაც თურქეთის მხარის მიერ ჩატარებული სარეაბილიტაციო სამუშაოები, მართალია, დასრულებულია, მაგრამ ჩვენს სპეციალისტებს მთელ რიგ საკითხთან დაკავშირებით გარკვეული პრეტენზიები აქვთ, თუმცა კი ისიც ცხადია, რომ უკვე გაკეთებულს აღარავინ არ დაანგრევს და ხელახლა არ ააშენებს. ამიტომაც გითხარით, რომ თუკი არსებული ხარვეზების სრულად გამოსწორება ვერ მოხერხდება, საქმეს იქნებ ნაწილობრივ მაინც ეშველოს, რაც, უმეტესად, კედლის მხატვრობასთან დაკავშირებულ სამუშაოებს უკავშირდება, რის შესაძლებლობას თანამედროვე ტექნოლოგიები თავისუფლად იძლევა.

მესამე ეტაპი კი ორივე ქვეყნის ტერიტორიაზე არსებული კულტურული მემკვიდრეობის ყველა იმ ძეგლის სრულ ინვენტარიზაციას ითვალისწინებს, რომლებიც მეორე მხარისთვისაა საინტერესო. იმის მიუხედავად, რომ ჩვენთვის ცნობილია თურქეთის ტერიტორიაზე არსებული ქართული კულტურული მემკვიდრე-

ობის ძეგლთა ჩამონათვალი, ასევე საქართველოს ტერიტორიაზე არსებული თურქული კულტურული მემკვიდრეობის ძეგლთა ნუსხა, სრული სურათი დღესდღეობით წარმოჩენილი მაინც არ არის. ამის მიზეზი, პირველ ყოვლისა, ის გახლავთ, რომ არც საქართველოში, არც თურქეთში ამ მხრივ ძეგლების სისტემური, კომპლექსური, ერთი სიტყვით, სრულფასოვანი ინვენტარიზაცია ჯერ არასდროს ჩატარებულა, ცალკეული ასპექტების შესწავლა, რომ იტყვიან „ალაგ-ალაგ“ და, მეტწილად, სპონტანურად ხდებოდა. იმავეს თქმა შეიძლება სარეაბილიტაციო სამუშაოებზეც, რომლებიც, ძირითადად, ფრაგმენტულად და ერთობ ქაოტურად ტარდებოდა, ვინაიდან ძალიან ბევრი რამ, ასე ვთქვათ, „საკუთარი კეთილი ნების“ დონეზე კეთდებოდა, რაც კულტურული მემკვიდრეობის ძეგლთა დაცვის საქმეში ყოველთვის დიდ პრობლემას წარმოადგენდა. ამიტომაც აღნიშნულ შეთანხმებაში კონკრეტულადაა განწერილი, რომ კულტურული მემკვიდრეობის ძეგლთა რეაბილიტაციის პროცესში, როგორც

ქართველ, ასევე თურქ სპეციალისტებს ჩართვა ნებისმიერ ეტაპზე შეეძლება. ეს იმას სულაც არ ნიშნავს, რომ ქართველი ექსპერტები სამუშაოთა მიმდინარეობაში პრაქტიკულად მიიღებენ მონაწილეობას და საქმეს თავად გააკეთებენ, არა, ეს თურქეთის მხარის პრეროგატივაა და მათი ვალდებულებაა. თუმცა, როგორც ჩანს, გამოიკვლია ამ შემთხვევაში მხატვრობა წარმოადგენს, ფრესკების აღდგენა და, ვინაიდან ჩვენ ამის ძალიან ძლიერი სკოლა გვაქვს და ჩინებული სპეციალისტებიც გვაყავს, გამოირიცხები არ არის, რომ კედლის მხატვრობის ფრაგმენტების აღდგენაში მათაც მიიღონ მონაწილეობა. თუმცა კი, ვიმეორებ, ჩვენი სპეციალისტები, უმთავრესად, საპროექტო ზედამხედველობას განახორციელებენ, განსაკუთრებით ეს ეხება არქეოლოგიურ სამუშაოებს, რაც ქართველი მეცნიერების დიდი ხნის აუხდენელი ოცნება იყო.

ისე კი, შეთანხმებასთან, ჩვენი ქვეყნისთვის მის მნიშვნელობასთან დაკავშირებით განსაკუთრებით ერთი გარემოება მინდა გამოვყო. აღნიშნული დოკუმენტის ხელმოწერის ცერემონიის შემდეგ თურქეთის რესპუბლიკაში საქართველოს ელჩმა ირავალი კოპლატაძემ ეს ამბავი ასე შეაფასა: ამ საკითხზე თერთმეტი წელი ვიმუშავე და ახლა ჩემი მისია სამშობლოს წინაშე შესრულებულად შემიძლია ჩავთვალო.

დამეთანხმებით, საგულისხმო სიტყვებია!

– ბუნებრივია, რომ კულტურული მემკვიდრეობის ძეგლთა იდენტიფიცირების, კვლევის, სარეაბილიტაციო, სარესტავრაციო სამუშაოების ჩატარებას, უამრავ სხვა საქმეს, საკმაოდ სოლიდური ფინანსური უზრუნველყოფა სჭირდება. შეთანხმებაში ეს საკითხი როგორაა გადამყვებილი?

– თითოეული მხარე პასუხისმგებელია თავის ტერიტორიაზე არსებული პარტნიორის კულტურული მემკვიდრეობის ძეგლთა სარეაბილიტაციოდ საჭირო სახსრების სრულად გამოყოფაზე.

უფრო კონკრეტულად თუ ვილაპარაკებთ, ჩვენში კულტურული მემკვიდრეობის ძეგლთა მოსავლელად საჭირო ფინანსური სახსრების ორი წყარო არსებობს. პირველი, ცხადია, სახელმწიფო ბიუჯეტი, რომლიდანაც კულტურისა და ძეგლთა დაცვის სამინისტროს სათანადო ასიგნება გამოეყოფა, რომლის გარკვეულ ნაწილს შემდგომ სსიპ კულტურული მემკვიდრეობის დაცვის ეროვნული სააგენტო იღებს. მეორე კი ფონდი „ქართუა“, რომელიც, მინდა გითხარათ, ამ მიზნით გაცილებით მეტ სახსრებს გასცემს. თავად განსაჯეთ: მარტო წლეულს, იმ ძეგლებზე, რომლებიც, აღნიშნული ხელშეკრულების საფუძველზე კონსერვაციის, რეაბილიტაციის ან კვლევის რეჟიმში მოექცევა, ფონდი 15 მილიონ ლარზე მეტს გამო-

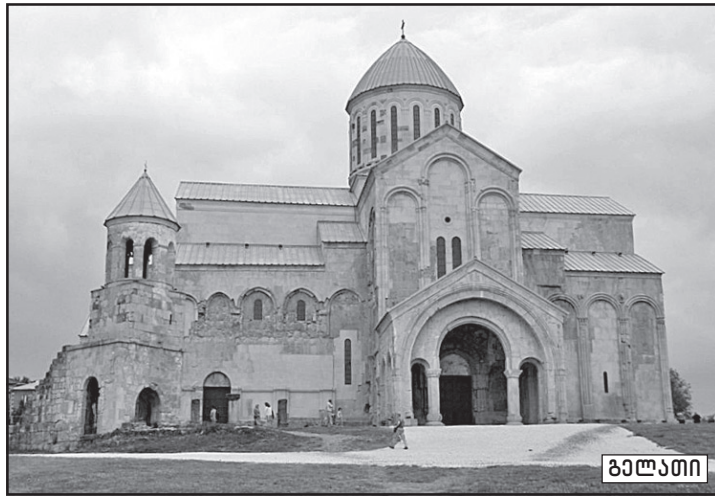
იშხანი

ოშკი

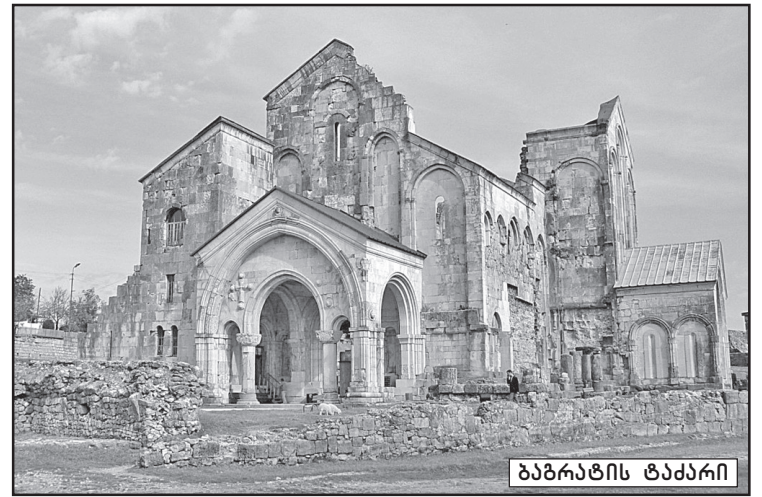
ყოფს. 2016 წელი კი სააგენტოსთვის სულ რეკორდული იყო, როგორც სახელმწიფო ბიუჯეტიდან გამოყოფილი სახსრების, ასევე ობიექტების რიცხოვნობის მხრივაც – ძველთა დაცვა-რეაბილიტაცია-კვლევაზე 11 მილიონ ლარზე მეტი დაიხარჯა, რაც წინა წლებში სუბსიდირების 3-4 მილიონ ლართან შედარებით, ცხადია, ჭეშმარიტი „გარღვევაა“. მეტიც: ყველაფერთან ერთად ფონდი „ქართუ“ იმ ობიექტების დამოუკიდებლად იდენტიფიცირებასაც ახდენს, რომლებიც გარკვეული სარეაბილიტაციო სამუშაოების ჩატარებას საჭიროებენ. საბოლოო ანგარიშით კულტურული მემკვიდრეობის მოვლაზე ფონდის ხარჯი 40 მილიონ ლარს აღწევს.

ამასთან, ბუნებრივია, კულტურული მემკვიდრეობის ძეგლთა დასაცავად საბიუჯეტო სახსრების განსაზღვრა წინასწარვე ხდება, დგება შესაბამისი ნუსხა და სარეაბილიტაციო ობიექტების ჩამონათვალი, რასაც პირველ რიგში მათი ფიზიკური მდგომარეობა განსაზღვრავს. შემდეგ კი, განვიხილოთ გეგმის მიხედვით, სა-

ბელატი

კულტურული მემკვიდრეობის დაცვის სფეროში როგორც ფინანსური სახსრების მატების, ასევე, შესაბამისად, ობიექტების რიცხოვნობის ზრდისა და ჩატარებულ სამუშაოთა მოცულობის მხრივაც, ბოლო წლებში აშკარა აღმავლობაა.

ბაბრატის ტაძარი

ეს ასე მოხდება, რის დიდი იმედი გვაქვს, მაშინ სამივე ქართული ძეგლი კვლავ თავის ადგილს დაიკავებს ამ ღირსშესანიშნავ ნუსხაში.

ამასთან, დიდად სამწუხაროა, მაგრამ ბაგრატის ტაძრის რესტავრაციის დროს

– მართალი ბრძანებით და, მინდა გითხრათ, რომ ამ მხრივ კულტურისა და ძეგლთა დაცვის სამინისტროს, ქვეყნის ენერგეტიკის სამინისტროსთან ერთობლივად (რაც, დარწმუნებული ვარ, ბევრისთვის ერთობ მოულოდნელი იქნება),

სული ტრიალუს დღესას...

თანადო სამუშაოები მთელი წლის მანძილზე ხორციელდება.

რაც შეეხება ქართულ ძეგლებს თურქეთის ტერიტორიაზე, ამ შემთხვევაში, როგორც წინააღმდეგობით, ჩვენი სპეციალისტების სამილიონობა ხარჯის გარდა, სხვა ფინანსური სახსრები არ გვჭირდება, ხოლო საქართველოს ტერიტორიაზე თურქული კულტურული მემკვიდრეობის ძეგლთა დაცვასთან დაკავშირებული სამუშაოების საფინანსო უზრუნველყოფა სახელმწიფო ბიუჯეტში იქნება გათვალისწინებული.

ამის გარდა, სააგენტოს აქვს ოპერატიული ჩარევის საჭიროების წარმოშობის შემთხვევაში ამის უზრუნველყოფისთვის აუცილებელი ფინანსური რესურსი.

– კონკრეტულად თურქეთის ტერიტორიაზე არსებული რომელი ქართული ძეგლების ინვენტარიზაცია-რესტავრაციაზეა ლაპარაკი და რა ვითარებაა ამ მხრივ საქართველოში?

– კულტურული მემკვიდრეობის ძეგლთა ნუსხა ორივე ქვეყნის ტერიტორიისთვის, ცხადია, დიდი ხნის შედგენილია, თუმცა კი გამოირჩეული არ არის, რომ კვლევების პროცესში მათ ახალი ობიექტები დაემატოს, მაგრამ ეს რამდენადმე შორეული პერსპექტივაა. ყველაფერი ოპერატიულ ინფორმაციაზე იქნება დამოკიდებული, თორემ სად რომელი ძეგლია და როგორია სადღესოდ მისი მდგომარეობა, ყველაფერი ეს სპეციალისტებისთვის კარგადაა ცნობილი. წელანაც გითხრათ, რომ დღესდღეობით ჩვენი პირველი რიგის საზრუნავია ოშკის საყდარი.

ისე კი, კაცმა რომ თქვას, რაოდენობრივად და კულტურულ-ისტორიული მნიშვნელობითაც ქართული ობიექტები თურქეთის ტერიტორიაზე ჭარბობენ საქართველოს ტერიტორიაზე არსებულ თურქულ ძეგლებს. ამდენად, ასე ვთქვათ, საკითხისადმი პირდაპირი მონაცვლეობის პრინციპით მიდგომა ამ შემთხვევაში არ გამოდგება.

საერთოდაც, მინდა გითხრათ, რომ

– მაინც რას გამოყოფდით პირველ რიგში?

– ბოლოდროინდელი ჩვენი წარმატებებიდან, ვფიქრობ, ყველაზე მნიშვნელოვანი მოვლენა ის გახლავთ, რომ 2016 წელი ისტორიულად გამორჩეული იყო ჩვენთვის იუნესკოსთან ურთიერთობის მხრივ, რომელთანაც კონტაქტი საქართველოს კულტურისა და ძეგლთა დაცვის სამინისტროს ბოლო წლებში, ფაქტობრივად, აღარც უქონდა. ამის მთავარი მიზეზი ისაა, რომ მსოფლიო მატერიალური მემკვიდრეობის ძეგლთა ნუსხაში სამი ქართული ძეგლი იყო შეტანილი – მცხეთა, სვანეთის სოფელი ჩაჟაში, ასევე გელათისა და ბაგრატის საყდრები იმერეთში (ეს ორი უკანასკნელი ერთ ნომინაციაში იყო გაერთიანებული, – **მ. ტ.**): მათგან ორი – მცხეთა და ბაგრატის ტაძარი სამი წლის წინათ იუნესკომ „დაცვის ქვეშე მოყოფ ძეგლთა“ რანგით უფრო დაბალ სიაში გადაიტანა. ეს კი იმას ნიშნავს, რომ, სპორტული ტერმინოლოგიას თუ მოვიშველიებთ, ასეთი მოქმედება ერთგვარი „ყვითელი ბარათია“, გაფრთხილებაა, რომ ხელისუფლება სათანადო ზომებს თუ არ მიმართავს, აღნიშნული ძეგლი სტატუსს დაკარგავს, რაოდენ დიდი შემლახავიც უნდა იყოს ეს მისი საერთაშორისო ავტორიტეტისთვის და ზიანის მომტანი ქვეყნის ისტორიისა და კულტურისთვის. ამდენად, წარმოიდგინეთ, რაოდენ სავალალო იყო ჩვენი მდგომარეობა: მსოფლიო მატერიალური კულტურის მემკვიდრეობის სიაში შეტანილი სამი ქართული ძეგლიდან ორი, რომ იტყვიან, „გაძეგვის“ საფრთხის წინაშე იდგა! მაგრამ, ჩვენდა სასიხარულოდ, ჩვენმა დიდმა ძალისხმევამ და სათანადო მუშაობამ სასურველი შედეგი გამოიღო და შარშან სიაში მცხეთის დაბრუნება შეეძლებოდა. ერთ თვეში კი, ივლისში, პოლონეთის ქალაქ კრაკოვში იუნესკოს მსოფლიო მატერიალური მემკვიდრეობის კომიტეტის სხდომა გაიმართება, რომელზეც გელათის ტაძრის ძირითად სიაში დაბრუნების საკითხს განიხილავენ. თუკი

განხორციელებული გამოუსწორებელი ჩარევების გამო, მისი ამ სიაში დაბრუნების თეორიული შანსიც აღარ არსებობს. ნუგეშად კი იმის თქმა მაინც შემიძლია, რომ მთელი ჩვენი ძალისხმევა ამჟამად იმაზეა მიმართული, რომ რადგან გელათისა და ბაგრატის ტაძრები იუნესკოს სიაში ერთად იყო მოქცეული, ჩვენ ისინი განვაცალკევებთ და ნუსხაში მხოლოდ გელათი დავაბრუნებთ. თუმცა კი, თავისთავად ბაგრატის საყდრის „დაკარგვა“ დიდად დასანაწინაა. მაგრამ სრულიად უიმედოდ საქმე არც ამ შემთხვევაშია: ამჟამად იუნესკოს მსოფლიო მატერიალური კულტურის ძეგლთა კომიტეტში ახალი ნომინაციის შექმნის მიმართულებით ვმუშაობთ და, წინასწარი მოლაპარაკებების თანახმად, გელათისა და ბაგრატის საყდრის რაიონი გარკვეული ისტორიული ზონის დატვირთვას შეიძენს და სათანადო სტატუსსაც მიიღებს. შესაბამისად, ბაგრატის საყდარი ამ ისტორიული ზონის ერთ-ერთი მთავარი შემადგენელი ნაწილი იქნება. ამასთან დაკავშირებით კომიტეტში განგვიცხადეს, რომ შემოთავაზებული პროექტის განხორციელებას პრობლემები არ შეექმნება, ხოლო მის მოსაწყობად კვალიფიკაციური სპეციალისტებით დახმარებასაც დაგვპირდნენ.

თუ ყოველივე ზემოთქმულის მიღწევას შევძლებთ, ამით ნამდვილად წელგამართულად წარვსდგებით როგორც ქართული საზოგადოებრიობის, ასევე მსოფლიო თანამეგობრობის წინაშე.

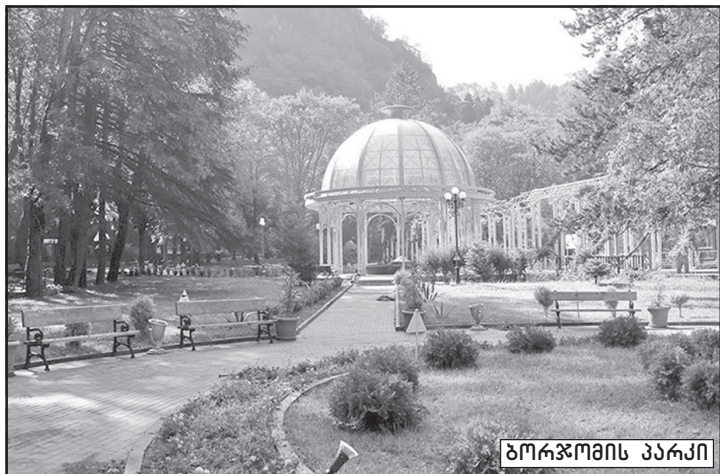
– ეროვნულ კულტურულ მემკვიდრეობაზე ზრუნვა, რაღა თქმა უნდა, კულტურული ძეგლთა დაცვის სამინისტროს ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი მოვალეობაა, მაგრამ ისიც ხომაა, რომ ჩვენი წარსული მართო შორეული საუკუნეებიდან შემორჩენილი ხუროთმოძღვრების ძეგლებით, მრავალმნიშვნელოვანი, ცუკვით, ლიტერატურით, ფერწერით არ შემოიფარგლება. თანამედროვე ისტორიაშიც ხომ ბევრი რამ იყო ღირსშესანიშნავი, რასაც მატერიალური ფასეულობა აქვს. ამ მიმართულებით თუ კეთდება რამე?

ორი მეტად საგულისხმო, ჩვენში უპრეცედენტო პროექტის ფრთაშესხმა აქვს ჩაფიქრებული. პირველის არსი ისაა, რომ ენგურის ჰიდროელექტროსადგურის კაშხალს ინდუსტრიული მემკვიდრეობის ძეგლის სტატუსი მივანიჭებთ და, განსაკუთრებით მინდა აღვნიშნო, რომ ეს ამჟამად მსოფლიოში მეტად აქტუალური თემაა. ამჟამად ვმუშაობთ ამ რაიონში ტურისტულად მომზადებული ინფრასტრუქტურის ჩამოყალიბებაზე, უკვე გამოცხადდა კონკურსი სათანადო პროექტის შესაქმნელად.

ესტონელ სპეციალისტებთან ერთობლივად შემუშავებული კონცეფციით, ენგურის რაიონში, რომლის თაღოვანი კაშხალიც მსოფლიოში სიმბოლოა მეთოთხეა და თავისთავად უნიკალური საინჟინერო ნაგებობას წარმოადგენს, ტურისტული თვალსაზრისით მიმზიდველი ინფრასტრუქტურის განვითარებას ვგეგმავთ. წყალსაცავის წყლის სარკე ერთგვარი „კრუიზებისთვის“, სხვადასხვა გასართობი ატრაქციონის მოსაწყობად იქნება გამოყენებული, ტურისტებისთვის კაშხლის ძირიდან წვერამდე მოწყობა მინის ლიფტი, გადასახედი და დასასვენებელი მოედნები, კვების ობიექტები, ზიპ-ლაინები, ანუ სასარიალოები, ტურისტები კაშხლის გვირაბის დათვალეირებასაც შეძლებენ (ცხადია, მხოლოდ იმ ადგილებში, სადაც უსაფრთხოება გარანტირებული იქნება). ამ მიმართულებით მუშაობა უკვე მიმდინარეობს და, ამდენად, პირველად ისტორიაში საქართველოს ინდუსტრიული მემკვიდრეობის ნომინაციაში საკუთარი პოზიციონერების შესაძლებლობა ექნება.

კიდევ ერთი საინტერესო კი ის გახლავთ, რომ ქალაქ ბორჯომის ცნობილ პარკში დღემდე შემორჩენილი 1899 წელს აშენებული ჰიდროელექტროსადგურის შენობა უკვე დანაშაულებრივად გვაქვს ამ ძველი ნაგებობის სარეაბილიტაციო სამუშაოები, რომელსაც ასევე მინიჭებული აქვს ინდუსტრიული მემკვიდრეობის ძეგლის სტატუსი. ამჟამად მიმდინარეობს კვლევითი სამუშაოები, უკვე მივაგანიეთ იმ გერმანულ კომპანიას, რომელმაც თავის დროზე ამ ჰიდროელექტროსადგურისთვის საჭირო დანადგარები დაამზადა და ახლა მათ ზუსტ რეპლიკას აკეთებს. ყველაზე საინტერესო კი ისაა, რომ ძველი ელექტროსადგურის ახალი ვარიანტი დეკორატიული მაკეტი კი არა, არამედ... მოქმედი, 200-300 კილოვატის სიმძლავრის სანარმო იქნება, რაც წყლის ნაკადის სეზონურ სიმძლავრეზე იქნება დამოკიდებული. ამდენად, ახლო მომავალში ყველასთვის საყვარელი ბორჯომ-პარკი ევროპაში ოდესღაც ამ ერთ-ერთ პირველ ჰიდროელექტროსადგურში გამოშვებული „ცოცხალი ელექტროენერჯით“ განათდება.

ოთარ ტურაბელიძე

ბორჯომის პარკი

ენგურისი

დავით სალარიძე საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრის მოადგილედ ახლად იყო გადაყვანილი, როცა 1993 წლის ბოლოს სახელმწიფოს მაშინდელი მეთაურის ედუარდ შევარდნაძის რეკომენდაციით გადაიყვანეს ისეთი სახელმწიფო სტრუქტურაში, რომელიც... არ არსებობდა და რომლის ჩამოყალიბებაც მას დაავალეს.

ზარმა დაინყო იქ ფუნქციონირება. მოხდა ისე, რომ გარკვეული კატეგორიის ადამიანებმა გაიგეს, რომ წილის გაყიდვით შეიძლება დიდი ფულის შოვნა და დაიწყეს ტერიტორიიდან ამ „წილისყიდვის“ ამოხსნა. გააქონდათ საზღვარგარეთ, სადაც ვალუტაზე სარფიანად იყიდებოდა. ამ გზით მიღებული შემოსავლიდან აუცილებელი იყო გადა-

მშპ – მხოლოდ 7 მილიარდი ლარი იყო (ახლა 25 მილიარდია), მის შესაბამის გადასახადს ვიღებდით. მაგრამ სრულად ვერ, რადგან მაშინ ისეთი მკაცრი კანონმდებლობა, როგორც დღეს არის, არ არსებობდა. სხვათა შორის, პირველი საგადასახადო პოლიცია, ორასი თანამშრომლის შემადგენლობით ჩვენ შექმენით.

ბატონი დავითი იხსენებს: – 93 წელია, არ არსებობს ასეთი დამოუკიდებელი სამსახური, არც შესაბამისი კანონი არსებობს და არც მატერიალური ბაზა.

სამინისტროს პრიორიტეტი იყო. იგივე უნდა ვთქვა თემურ ბასილიას შესახებ, რომელმაც ნაყოფიერად იმუშავა ამ სამსახურისა და მთლიანად ეკონომიკური

– არადა, ამ სტრუქტურის საშუალებით უნდა შეივსოს სახელმწიფო ბიუჯეტი.

– სხვა წყარო აღარ არის, რადგან ცენტრალიზებული სისტემა, როცა საკავშირო ბიუჯეტიდან ხდებოდა რესპუბლიკების ბიუჯეტების შევსება, წარსულს ჩაბარდა. ქვეყანას საკუთარი შესაძლებლობით უნდა გაეტანა თავი.

პირველი, რითიც დავინწყეთ, კანონმდებლობის შექმნა იყო, რადგან მაშინ მთავრობის ერთადერთი დადგენილება მოქმედებდა დამატებითი ღირებულების ერთადერთ გადასახადზე, ისიც დროებითი რეგულაცია.

ბიუჯეტი მტკიცდებოდა ორჯერ (!) და მისი მთელი ოდენობა – 40 მილიონი, არაფერს ყოფნიდა. პენსიები მიზერული იყო.

საზღადასახადო ინსპექციის პირველი ხელმძღვანელი, პრაზიდიუმი: ედუარდ შევარდნაძე, დავით სალარიძე, თემურ ბასილია...

მოვავარეთ ჩვენი ხაზით რუსეთთან ურთიერთობის საკითხი, კერძოდ, საქართველოში დაფუძნებული და რუსეთში მოღვაწე ფირმებიდან გადასახადების აკრეფის პრობლემა, რომელიც დიდი რესურსი იყო და არის ჩვენი ქვეყნის ბიუჯეტისთვის.

– მოდი, ისიც ვთქვათ, რომ თქვენი მოღვაწეობის პერიოდში შეიცვალა ადამიანების დამოკიდებულება გადასახადებისადმი. გაუგებარი და თითქოს არარსებული მატერიიდან თანდათან ჩვენს აუცილებელ მოვალეობად იქცა.

– ვერ გეტყვით, რომ ოთხ წელიწადში ადამიანების შეგნებაში სრულ გარდატეხას მივალწიეთ, მაგრამ სერიოზული საფუძველი კი ჩავუყარეთ, ჯერ კანონმდებლობის შექმნით, შემდეგ მისი პროპაგანდით, სპეციალური ლიტერატურის გამოცემითა და გავრცელებით. პირველი აგური ჩვენ დავდეთ.

– გადასახადების შემოსვლის ერთ-ერთი საკითხი ხომ არის ტურიზმი?

– რა თქმა უნდა, არის. მაგრამ იმ პერიოდში არავითარი ტურიზმი არ არსებობდა. სამოქალაქო ომით და ბევრი სხვა მოვლენის გამო გაპარტახებულ ქვეყანაში ტურისტები არ შემოდის. ამაზე ფსონი არც დაგვიდგია.

ახლა სხვა ვითარებაა. ამბობენ, რომ საქართველოში უკვე 6 მილიონი ტურისტი შემოდის. თუ დავითვლით, რამდენმა ადამიანმა გადმოკვეთა საზღვარი, ეს რიცხვი სწორია. მაგრამ ტურისტად ითვლება ის, ვინც 2-3 დღე დასვენებას ითხოვს ქვეყანაში. ამ პრინციპით თუ მივუდგებით, მაშინ 6 მილიონი, როგორც ამბობენ, 2-2,5 მილიონამდე მცირდება. საქართველოს ბიუჯეტის სტრატეგია ტურიზმიდან მიღებულ შემოსავალთანაა არის დაკავშირებული.

ტურიზმის განსავითარებლად პოლიტიკა განზე უნდა გადადო. შეიძლება, მაგალითად, არ მოგწონდეს მსოკოვის ყოფილი მერი ლუქოვი, მაგრამ მის შავ სიაში შეტანას და ამ ფაქტის აფიშირებას, რაც ჩვენებმა გადაკეთეს, მოჰყვა რუსეთის საგარეო საქმეთა სამინისტროს განცხადება, რომლითაც, რბილად რომ ვთქვათ, არ ურჩევდნენ რუს ტურისტებს საქართველოში ჩამოსვლას. ამას კი უეჭველად მოჰყვება რუსეთიდან ნაკადის შემცირება, იმ მილიონებსაც დააკლდება, რომლებიც პერსპექტივისთვის გვაქვს ნავარაუდები.

ჩვენ უცხოელ პარტნიორებთან ურთიერთობას მეორე მხარეც აქვს, რომელიც არანაკლებ მნიშვნელოვანია, თუ მთავარი არა.

რას მივანეროთ ევროკავშირის სპეციალური წარმომადგენლის ჰერბერტ ზალბერის ჩასვლა სამხრეთ ოსეთში? დე ფაქტო პრეზიდენტს ბიზნისის მიულოცა არჩევნები და უფხრა, რომ თქვენ და ქართველებმა ხელი უნდა მოანეროთ თავდაუხსმელობის პაქტსო, რასაც რუსეთი დიდი ხანია, გვეუბნება და, ამასთან, ჩვენს შემხვედრ წინადადებებს არ ეთანხმება.

თუ ევროკავშირსა და რუსეთს ერთი და იგივე მოთხოვნა აქვს, მაშინ რატომ უნდა გავამწვავოთ ჩვენ ურთიერთობა მაინცდამაინც რუსეთთან?! საერთაშორისო პოლიტიკის რომელ რგოლში – ევროკავშირში, რუსეთსა თუ საქართველოში არ არის გარკვეული ეს საკითხი?

როგორც ჩანს, ეს საკითხი ღიად არის დარჩენილი. მაგრამ ასეთი გაურკვეველობა ჩვენ გვაზარალებს, რადგან შედეგად შეიძლება მივიღოთ ემბარგოების დაწესება რუსეთში შესატან ჩვენს პროდუქტსაზე, რასაც ერთგვარად თავი დავალწიეთ, მაგრამ რამაც თავის დროზე კატასტროფულად იმოქმედა ჩვენს ეკონომიკაზე.

– კერძოდ, რას გულისხმობთ, ბატონო დავით?

– 2 მილიარდი დოლარის პროდუქციას ვანარმოებთ სოფლის მეურნეობაში. ვყიდით 250 მილიონისას, ანუ მხოლოდ 10 პროცენტს. შემოგვაქვს მილი-

„პოლიტიკურმა პრობლემაებმა აკონოიეს პრუნდა დააეუსრუჭოს“

– რითი შეიძლება აიხსნას ამ ურთულესი საქმის მაინცდამაინც თქვენთვის დაკისრება? არც პროფესიული განათლება გინყობდათ ხელს, არც სათანადო გამოცდილება გქონდათ.

– როგორც ჩანს, იმით, რომ იმ არეულ დროში, როცა პრაქტიკულად ყველა სფეროში გადაწყვეტი ძალის ფენომენი იყო, ამ ახალ საქმის დაწყებასაც ძალის მაქსიმალური კონცენტრაცია სჭირდებოდა. იგი თავად უნდა ჩამოყალიბებულიყო როგორც ძლიერი და ავტორიტეტული სახელმწიფო ინსტიტუტი. მე, როგორც შინაგან საქმეთა მინისტრის პირველი მოადგილე, ანუ, როგორც ძალოვან სტრუქტურაში მომუშავე კაცი ამ ახალ სტრუქტურაში გამომიყვანეს.

ჩემს ცხოვრებაში ეს იყო კიდევ ერთი გამოწვევა, როცა ყველაფერი თავიდან უნდა დამეწყო.

აქ გადმოსვლას თავიდან იმიტომაც დავთანხმდი, რომ რალაც ფუნქციები, რომლებიც შინაგან საქმეთა სამინისტროს ჰქონდა, საგადასახადო ინსპექციას გადმოეცა. უფრო ზუსტად რომ გითხრათ, ეკონომიკურ დანაშაულთან ბრძოლა, რომელიც შინაგან საქმეთა სამინისტროს (ე.წ. ობიექტი) ჰქონდა დავალებული, მთლიანად ჩვენ დაგვეკისრა.

– დათანხმდით, მისხვედით, დაინწყეთ მუშაობა.

– პირველი ნაბიჯი კანონმდებლობის შესაქმნელად გადავდგით და ამ საქმეში სერიოზულად ამოგვიდგა მხარში სავალუტო ფონდი. სამწუხაროა, რომ საქართველოში ამ ფონდზე ნეგატიური შთაბეჭდილება შექმნილი. ასეთი შეხედულება მცდარია, პრიმიტიული მიდგომაა. მეტსაც გეტყვით, მან ბევრი რამ გააკეთა საქართველოში საბაზრო ეკონომიკის პრინციპების დასამკვიდრებლად.

– მაგრამ ჩვენი ინტერესების გათვალისწინებით, რომლებსაც საქართველოს შესაბამისი სტრუქტურები პრინციპულად იცავდა.

– დიას, განსაკუთრებით, ფინანსთა მინისტრი დავით იაკობიძე, ვისთანაც ძალიან სერიოზული და საქმიანი კონტაქტები გვქონდა. ბატონმა დავითმა დიდი როლი შეასრულა აღნიშნული კანონმდებლობის სრულყოფაში (ეს მისი

საზღადასახადო პოლიციის პირველი მმართველი

ბლოკის საქმიანობის დასახვეწად.

პირველი საგადასახადო კოდექსი მაშინ დამტკიცდა, ამ ფონზე დაინყო ჩემი საქმიანობა. ამას მოჰყვა მატერიალური ბაზის შექმნა და ყველა იმ დიდი თუმცირე საკითხის მოგვარება, რომლებიც ნებისმიერ სიახლეს თან სდევს ხოლმე. 1995 წლისთვის შეიძლება ითქვას, უკვე სავსებით სრულყოფილ სამსახურად ჩამოვყალიბდით.

– და მაინც უმთავრესი ბიუჯეტის შემოსავლების გაზრდა იყო.

– როგორც გითხარით, ბიუჯეტი მხოლოდ 40 მილიონი იყო. მიზერული თანხა. მდგომარეობა რთული. წინააღმდეგობა კოლოსალური. გარეთ ავტორიტეტიანი ხალხი. იმ ხალხშია ის ფული, რომელიც გადასახადის სახით ბიუჯეტში უნდა შევიდეს. „მხედრიონმა“ გემო გაუგო უშრომელ შემოსავალს და ძირითადი საწარმოო ობიექტები ხელში ჩაიგდო.

მხოლოდ ერთ ეპიზოდს მოგიყვებით, რომელიც ზუსტადაა ფეროშენიანობა ქარხნის საწარმოო ნარჩენებთან, წიდასთანა დაკავშირებული. წლების განმავლობაში წიდა ცარიელ ტერიტორიაზე იყრებოდა, რომელიც შემდგომში ქალაქის ერთ-ერთი ცენტრალური უბანი გახდა. გადასწორეს მინის საფარით, აიგო შენობებიც. ადგილობრივმა ბა-

სახადის აკრეფა, რაც იქაურ „ბიზნესმენებს“ ხელს არ აძლევდა. სწორედ ამის გამო სერიოზულად დავუპირისპირდით „მხედრიონის“ ხელმძღვანელობას.

მიიტანეს ეს ამბავი ჯაბა იოსელიანამდე ბინძური ჭორის სახით, თითქოს გადასახადს კი არ ვთხოვთ, არამედ ფულის გამოძალა გვინდა. გარჩევა ბოლოს ჯაბასთან მოხდა. პირდაპირ გეტყვით, სახელმწიფო საბჭოსთან ჩემი ძველი ურთიერთობა რომ არა, ჯაბა იოსელიანს შეიძლება „გაეტარებინა“ ეს პრობლემა. მაგრამ ამჯერად მოგვისმინა, და, როგორც გონიერი კაცი, მიხვდა, რომ საქმე მართლაც ბიუჯეტის სასარგებლოდ გადასახადის აკრეფას ეხებოდა. ასე ჩავაქრეთ ეს ცეცხლი.

ასეთი თემა ბევრი იყო.

დროც ისეთი გახლდათ, რომ ყველას, ვისაც ფული ჰქონდა, ყველასთან მივსვლობოდა და არც მორიგება გაუჭირდებოდა.

– და მაინც დაძლიეთ სიტუაცია?

– დიას. 1997 წელს წამოვედი საგადასახადოდან და დავტოვე ბიუჯეტი ერთი მილიარდი ლარის ოდენობით.

მაგანი იტყვის, ეს რა არისო? დღევანდელი გადასახადებიდან მართლაც ასე ჩანს, მაგრამ ჩვენ ვლაპარაკობთ 1997 წელზე, როცა ერთობლივი პროდუქტი

არდ 200 მილიონის პროდუქცია. მათ შორის – ხორბალი, რომელიც ერთი მილიონი ტონა გვჭირდება და ვანარმონებთ 100 ათას ტონას; ასევე – შაქარი, კარაქი, ხილი და ხორცის 50 პროცენტი. საექსპორტო პროდუქციის გაზრდეს შესაძლებლობა რამდენიმე პოზიციაში გვაქვს. ეს შეიძლება იყოს თხილი, ღვინო, მაგრამ უნიკალური ჯიშების ყურძნით დამზადებული, მინერალური წყლები. აქტიური პოზიციები ამით ამოინურება.

ამ ვითარებაში ეკონომიკური ურთიერთობის დალაგება ყველა ქვეყანასთან პირველი რიგის ამოცანაა, მაგრამ უმნიშვნელოვანესი მაინც რუსეთთან საქმის აწყობაა.

არა მგონია, დიდი მიღწევა იყოს, მაგალითად, ჩინეთში გატანილი ჩვენი ღვინის პოტენციალის 250 პროცენტით გაზრდა. აბსოლუტურ ციფრებში თუ გადავიტანოთ, გამოვა, სადაც 70-75 ათას ბოთლამდე. ეს მაშინ, როცა დღეს რუსეთში შეგვაქვს 20-30 მილიონი ბოთლი. უნინ შეგვქონდა 300 მილიონი ბოთლი. მაგრამ მაშინ სხვა დრო იყო, ჩავეცილი საზღვრები და ა.შ.

ჩვენი ღვინის ბაზარი რუსეთია. დღეს მსოფლიოში 48 მილიარდი ბოთლი იყიდება. ამ საერთო ოდენობიდან მილიარდ-ნახევარს რუსეთი მოიხმარს. ამ მილიარდ-ნახევარისთვის იბრძვიან ღვინისმწარმოებელი ისეთი ტრადიციული ქვეყნები, როგორებიცაა – იტალია, საფრანგეთი, ჩილე და ა.შ. მოკლედ – ყველა. ჩვენ კი რაც გვქონდა, იმასაც ვკარგავთ.

– „მოვიკლათ წარსულ დროებზე დარდი“?

– პოლიტიკა პოლიტიკოსებმა აკეთონ, ეკონომიკას პროფესიონალებმა მიხედონ! 10 მილიარდი ლარი საქართველოს დღევანდელი ბიუჯეტის ზღვარი არ არის, მით უფრო, პერსპექტივის გათვალისწინებით: კარგად რომ ვიცხოვროთ, ჩვენი ქვეყნის ბიუჯეტი ათჯერ და მეტად უნდა გავზარდოთ.

ქართულ ეკონომიკას ხელს უშლის სატრანსპორტო კოლაფსი, რომელიც, უნინარეს ყოვლისა, თბილისში უნდა მოგვარდეს. ლოკალური დონისძიებებით ფონს ვერ გავალთ. ტრანსპორტის საკადების საპატრულო პოლიციის საშუალებით რეგულირებამ დრო მოჭამა.

საქართველოში მილიონ ორასი მილიონ სამასი ათასი მანქანა რეგისტრირებული, და ეს მასა პრაქტიკულად თბილისშია თავმოყრილი. დედაქალაქი ამის ამტანი არ არის. არ მინდა, ვინმეს ჭკუის დამრიგებლის როლში გამოვიდე, მაგრამ მგონია, რომ თბილისის შემოვლით გზის დასრულება გამოათავისუფლებდა ქალაქის შუაზე გამყოფი რკინიგზის ზოლს და ბევრად გააიოლებდა მოძრაობის პრობლემას. მით უფრო, რომ, როგორც ვიცი, შემოვლითი რკინიგზის მშენებლობის 60 პროცენტი შესრულებულია.

დაწყებული, მაგრამ მიტოვებული სამუშაოების თემები ბევრია. მაგალითად რიყზე დაგებული ორი „ტრუბა“ გამოდგება, რომელთა შესაფერის ადგილზე გადატანას ამდენი ხანია, თავი ვერ დაადგეს. მე, მაგალითად, შევთავაზებდი ტენდერის გამოცხადებას ასეთი პირობებით: გაძლევთ ერთ ჰექტარ ფართობს ამორჩევიტ – ცხელი მარი, ნავთლულში, თემქაზე, მცხეთაში...

– მტკვრის მარჯვენა ნაპირზე, თუნდაც – სადაც სომ გამოდგება. ტერიტორიას გაძლევთ ერთ ლარად, ამ ნაგებობებსაც – ერთ ლარად, ოღონდ ერთი პირობით – დემონტაჟი და ახალ ადგილზე მონტაჟი თქვენ უნდა უზრუნველყოთ. ამბობენ, რომ არქიტექტორის ჩანაფიქრის ბოლომდე მიყვანას 10 მილიონი დაჭირდება. ესეც გასათვალისწინებელია, რიყეც გათავისუფლდება და კარგადაც მოეწყობა. თორემ 20 მილიონი ლარის ღირებულების ობიექტი ცდება და მისი შენახვაც ძვირი გვიჯდება. რასან ეკონომიკის საბუღალტრო ჩამოვარდა სიტყვა, ეს თემაც ეკონომიკის აქტუალური დეტალია. ქარს ნუ გავატანთ უკვე დახარჯულ სახსრებს.

ესაუბრა არმაზ სანაბლიძე

© საერთაშორისო ურთი დადის...

ისპ „ქართუ ბანკი“, ლაურა ლაჭავაძე და მთავარი პროკურატურა...

იურისტების საქმეში არ ვერვით, არც მათ კვალიფიკაციას და პროფესიონალიზმს ვაყენებთ ეჭვქვეშ, მაგრამ რა ვიფიქროთ მაშინ, როცა ასეთ რამეს ვაწყდებით?

2017 წლის 17 მარტს მოქალაქე გუამ ახრახაძემ პარლამენტის ადამიანის უფლებათა დაცვის კომიტეტს საჩივრით მიმართა. კომიტეტმა ვადების დაცვით გადაუზაგა წერილი პროკურატურას, საიდან მიღებული პასუხიც ასევე ვადების დაცვით, მ მათს დაუბრუნა ავტორს: „გრძელდება ყოველმხრივი, სრული და ობიექტური გამოძიება“, – წერს შოთაძის უწყება.

არადა, ვინც ამ საქმეს იცნობს, აუცილებლად იკითხავს – რა გვჭირს ასეთი გამოუძიებელი და უსაშველო? ამბავი კი ისეთია, როგორც სხვა ბევრი, „იმ დროიდან“ რომ მოგვყვება და ჯერაც არავინ იცის, მართლა როდის, სად და როგორი ბოლო ექნება!

გუამ ახრახაძემ საჯარო რეესტრში შემთხვევით გაარკვია, რომ 2013 წლის ნოემბერში(?) შპს „საქართველოს“ კუთვნილი შენობა, მიწის ნაკვეთთან ერთად ქალბატონ ლაურა ლაჭავაძეს ერთბაშად, პარტნიორებთან შეთანხმებული გადაწყვეტილებით მთლიანად დაიტვირთა იპოთეკით „ქართუ ბანკიდან“ მიღებული(?) 8,5 მილიონი აშშ დოლარის სანაცვლოდ.

აი, ამის შემდეგ დაიწყო ის, რასაც ჩვენ „სკანდალს“ ვუნოდებთ, მაგრამ თავისი არსით კომიზმსაც რომ სცდება. სხვადასხვა ინსტანციის 6 სასამართლო სადა, რაც მთავარია, სააპელაციო სასამართლოს პრინციპულმა პოზიციაში შპს „საქართველოს“ აუქციონზე გატანა შეაჩერა. კიდევ ერთი საყურადღებო და საინტერესო ფაქტი! „ქართუ ბანკიდან“ მიღებული ფული ლაურა ლაჭავაძეს იპოთეკით დატვირთული საკუთარი ქონების, „კავკასიის უძრავი ქონების ჯგუფის“ გამოსასყიდად სჭირდებოდა. მიიღო კიდევ, ოღონდ ისე, რომ ამ თანხიდან შემდგომში შპს „საქართველოს“ ერთი თეთრიც არ მოხმარებია.

უკვე მეოთხე წელია, რაც ამ ფაქტზე აღძრული სისხლის სამართლის საქმე ადგილიდან არ დაძრულა. წარმოუდგენელი ცინიზმი ის არის (თუმცა, სასაცილო ნამდვილად არაფერია), რომ სასამართლოში ჩივილით გუამ ახრახაძე უნებლიეთ, თავისი წილი ქონების უკანონოდ დამგირავების ლაურა ლაჭავაძეს... „მოკავშირედ“ და მსხენლად იქცა(?)! გახრახაძის სარჩელის დაკმაყოფილების შემდეგ, როცა იგი დაზარალებულად

ცნეს, „ბანკ ქართუს“ ლაჭავაძის ვალის გადაუხდელობის გამო ქონების ჩამორთმევაზე აღსრულება შეუჩერდა! ასეთმა „მოკავშირეობამ“ სასამართლო დავის „მომგებ“ ახრახაძეს ის მოუტანა, რომ იგი აქამდე რჩება თავისი უკანონოდ დაყვადებული ქონების დაბრუნების იმედში, მიუხედავად იმისა, რომ სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 102-ე მუხლის მიხედვით, მოსარჩელემ (ახრახაძემ) მტკიცების ყველა გარემოება უტყუარად დაადასტურა.

სესხის არამიზნობრივი გაცემის გამო აღძრული სისხლის სამართლის საქმე კი მეოთხე წელია, „ყოველმხრივი, სრული და ობიექტური“ გამოძიების ობიექტია(!)

პროკურატურის საქმეში არა, მაგრამ ზოგადად, სიტუაციაში გარკვევის მიზნით მოკრძალებულად რომ ვიკითხოთ, მართლა რა სჭირს ამ საქმეს ამდენი საჩხრეკ-საძიებელი, ძალიან დავაშავებთ? უფრო მეტად შევლახავთ ვინმეს თავმოყვარეობას და ღირსებას, ვიდრე

ამას წინათ ვიკითხეთ და იძულებული ვართ ისევ გავიმეოროთ: ძველებურად უნდა გვლრდინდეს ეჭვის ჭია, რომ შეგნებულად თუ შეუგნებულად პროცესებს ისევ გავლენიანი სტრუქტურებისა და გვარების წინაშე ქვეცნობიერი შიში მართავს?!

მუნიციპალიტეტებში ღრეობებზე ათასობით ლარი ინარჩუნა

აშდითის სამსახურის ყოველწლიური ანგარიშის მიხედვით, მუნიციპალიტეტებს სათანადოდ არ აქვთ დასაბუთებული მათემატიკის, ფურსეტების, წვეულებებისა და სარესტორნო მომსახურებაზე გაწეული წარმომადგენლობითი ხარჯების საჭიროება. მათივე ინფორმაციით, არ არის იდენტიფიცირებული სტუმრების ვინაობა და რაოდენობა. ასევე, თანხები დახარჯულია სახელმწიფო უწყებების სხვადასხვა თანამდებობის პირების კვების ორგანიზებისათვის.

„მაგალითად, 2013-2014 წლებში ხარაგაულის მუნიციპალიტეტის გამგებლისა და საკრებულოს თავმჯდომარის მიერ „წარმომადგენლობითი ხარჯების“ მუსლიდან რესტორნის მომსახურებაზე დაუსაბუთებლად არის გაწეული 21,5 ათასი ლარი. 2014-2015 წლებში, ქალაქ თელავის მუნიციპალიტეტმა ვერ წარმოადგინა შესაბამისი დოკუმენტური მტკიცებულება იმის შესახებ, თუ რა სახის ღონისძიებასთან დაკავშირებით იქნა გაწეული 14,2 ათასი ლარის ოდენობის სარესტორნო ხარჯი“, – აღნიშნულია სახელ-

მწიფო აუდიტის სამსახურის ყოველწლიურ ანგარიშში.

სახელმწიფო აუდიტის სამსახურის მიერ შემოწმებულ რამდენიმე მუნიციპალიტეტში საბიუჯეტო სახსრები დახარჯულია ისეთ პროექტებზე, რომლებიც დასრულებული არ არის.

„მაგალითად, 2014-2015 წლებში მარტვილის მუნიციპალიტეტის მიერ სოფლის

ცამდე მართალი ადამიანის (ამას აღძრული საქმე ადასტურებს) ღირსება შელახული, ვილაცის ცინიზმისა და დაუსჯელობის გამო?! რატომ გნებავთ ის ვიფიქროთ, რაც არ გვინდა?! ისევ „ძველებურად“ ვიმსჯელოთ?!

ამას წინათ ვიკითხეთ და იძულებული ვართ ისევ გავიმეოროთ: ძველებურად უნდა გვლრდინდეს ეჭვის ჭია, რომ შეგნებულად თუ შეუგნებულად პროცესებს ისევ გავლენიანი სტრუქტურებისა და გვარების წინაშე ქვეცნობიერი შიში მართავს?! (მე პირადად დარწმუნებული ვარ, რომ ეს მათი აქტიური ჩარევის გარეშე ხდება).

...საგანგებოდ უნდა აღვნიშნოთ: პროკურატურას პროფესიონალები არ აკლია და ამიტომაც, ორმაგად გასაკვირია ეს ოდისეა. საკითხავია, როდესაც გვცემენ საბოლოო პასუხს გამოძიებული ნიშნ დარბიძე და საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს საგამოძიებო სამსახურის უფროსი ლერი ბარნაბიშვილი?

საზოგადოების განწყობის მართვასაც საგანგებოდ „პროფესიონალიზმი“ სჭირდება. მით უფრო, როცა ყველამ იცის, რომ სიტყვა „ქართუ“, წარმოთქმისთანავე, ერთი ადამიანის სახელთან ასოცირდება. ასეთი ფაქტების შემყურე კი, ვერც იმაზე დავიფიცებთ, რომ „ქართუ ბანკში“ ყველა პირნათელია იმ ერთი პერსონის მიმართ და თუ ასეა, არც პროკურატურას უნდა ჰქონდეს რომელიმე ბანკის თუ ჩინოვიკის მიმართ კოჭის გორების სურვილი და განწყობა, პირიქით!

ისიც გავგიგონია, რომ „სამართალი ურმით დადის“, მაგრამ „საურმე“ გასაცხადოთ აქვს და ყველა და ყველაფერი, რაც დადის, ბოლოს სადაც ჩერდება. **მირაზ ბუბუნაძე**

მხარდაჭერის პროგრამის ფარგლებში, შესყიდულია 4 საბავშვო ბაღის მშენებლობის, ელექტრონის მონეტორინგის, ტრანსფორმატორის შექმნა-მონტაჟის სამუშაოები - ღირებულებით 212 ათასი ლარი. 2016 წლის ივნისის მდგომარეობით, პროექტი არ იყო დასრულებული და ვერ სარგებლობდა მოსახლეობა. 2013-2014 წლებსა და 2015 წლის 6 თვეში, ხარაგაულის მუნიციპალიტეტმა შეისყიდა 92,0 ათასი ლარის სარეაბილიტაციო სამუშაოების, წყლის სისტემებისა და წისქვილების სამშენებლო სამუშაოები, რომლებიც 2015 წლის ივნისის მდგომარეობით დასრულებული არ იყო და ვერ სარგებლობდა მოსახლეობა, – ნათქვამია აუდიტის სამსახურის ყოველწლიურ ანგარიშში.

ანგარიში პარლამენტს უკვე წარედგინა. 137 გვერდისგან შემდგარი დოკუმენტის ინიცირება ბიუროს დღევანდელ სხდომაზე მოხდა.

პატარა და სუსტი ძველის უბედური სტუმრები

ბაქოს სასამართლომ წინასწარი პატიმრობა მიუსაჯა ჟურნალისტ აფგან მუხთარლის, რომელსაც „საზღვრის უკანონო გადაკვეთა“ და „ფულადი თანხის კონტრაბანდა“ ედება ბრალი. ამ ბრალდებით აზერბაიჯანი გვეუბნება ჩვენც და მთელს მსოფლიოსაც, რომ ეს ქარმაგი, ჭკუადაძვდარი ადამიანი, საკმაოდ გამოცდილი ჟურნალისტი და ოპოზიციონერი, მოულოდნელად შეიშალა, პასპორტი სახელში დატოვა და მიაშურა სამშობლოს, თუმცა ზუსტად იცოდა, აუცილებლად დააპატიმრებდნენ.

აქ ის კი არ არის საინტერესო, რამდენად „ფეიკურია“ ბრალდება, არამედ დამოკიდებულება. და ამგვარ „დამოკიდებულებაში“ ყველაზე ზუსტად ჩანს, რა განსხვავებაა ჯერ კიდევ (საბედნიეროდ) საქართველოსა და მეზობელ, მეგობარ, პარტნიორ ქვეყანას შორის.

რაც შეეხება მუხთარლის გატაცებას, მედიაში და ექსპერტულ წრეებში ორი ვერსია განიხილება. პირველის თანახმად, ქართულმა და აზერბაიჯანულმა სპეცსამსახურებმა მოილაპარაკეს: ქართველებმა გაიტაცეს ჟურნალისტი თბილისის ცენტრიდან, მიიყვანეს საზღვრამდე ხელბეჭდული, იქ გადასცეს აზერბაიჯანულ „კოლეგებს“ და ასე აღმოჩნდა ოპოზიციონერი ბაქოს იზოლაციაში.

მეორე ვერსია, კაცმა რომ თქვას, კიდევ უფრო კატასტროფულია: აზერბაიჯანულმა სპეცსამსახურებმა დაგეგმეს ოპერაცია ისე, რომ ქართულ მხარეს არაფერი შეატყობინეს, მოიტაცეს ადამიანი დედაქალაქის ცენტრიდან და გადაიყვანეს აზერბაიჯანში.

უკანასკნელი ვერსია ვერანაირ კრიტიკას ვერ უძლებს და ნებისმიერი სპეციალისტი, ვინც ოდნავ ჩახედულია (თეორიული ემპირიკის დონეზე მაინც) სპეცსამსახურთა „მეთოდიკაში“, აუცილებლად გეტყვით: ამგვარი რამ ჩვენს განსახილველ შემთხვევაში აბსოლუტურად გამორიცხულია. ოღონდ იმიტომ კი არა, თითქოს მსოფლიოში არ ყოფილა შემთხვევა, რომელიც ქვეყნის სპეცსამსახურებს სხვა ქვეყნის ტერიტორიაზე მოეტაცათ „ობიექტი“. რამდენიც გნებავთ იმდენი მომხდარა და ახლაც ხდება. მაგრამ სპეცსამსახურები ამაზე მხოლოდ მაშინ მიდიან, თუ თანამდევრი რისკები მოსალოდნელ სარგებლად „უღირს“.

მაგალითად, როდესაც ისრაელის „მოსსადგა“ არბანდინაში ნაციონალიზმისა და ანტისემიტის მიმართული დაზარალებული აიპყრის მოიტაცა, თელ-ავივში ჩაიხვანა და იარუსალიმის ციხეში ჩამოახრჩო, ეს ისრაელისთვის იმდენად მნიშვნელოვანი აქტი იყო, არბანდინასთან (მით უმეტეს შორეულ არბანდინასთან) ურთიერთობების შესაძლო გაართულება დიდად არ ანაღვლებათ და ნაბიჯები-

რი რისკის ფასად „უღირდათ“.

ზოგადად, ამგვარ აქციებს სპეცსამსახურები ფარულად და „ადგილობრივ კოლეგებთან“ შეუთანხმებლად ახორციელებენ მხოლოდ მტრული ან არამეგობრული სახელმწიფოების ტერიტორიაზე. ან კიდევ იმ ქვეყნებში, რომელთაც ურთიერთობების გაფუჭება რაიმე პრობლემას არ შეუქმნით. მოკავშირეები და პარტნიორები კი ასე არ იქცევიან. მით უმეტეს, განსახილველ შემთხვევაში რისკი მეტისმეტად მაღალი იყო: ვინ გასცემდა გარანტიას, რომ თბილისის ცენტრიდან მოტაცებული ადამიანის საზღვარზე გადაყვანისას იქ რაიმე ინციდენტი არ მოხდებოდა, ქართველი მესაზღვრეები ვერაფერს შენიშნავდნენ, ცეცხლს არ გახსნიდნენ და ა.შ? მერედა, იქ რომ ქართული მხრიდან ორმხრივ სროლაში ვინმე მომკვდარიყო, ეს უკვე ძალიან საშიში სახელმწიფოებრივი ინციდენტი გახდებოდა.

გარდა ამისა, არ დაიჯეროთ, თითქოს აზერბაიჯანთან ე.წ. „მწვანე საზღვარი“ იმდენად დაუცველია საქართველის მხრიდან, უპრობლემოდ და ურისკოდ შეიძლება იქ ადამიანის გადაყვანა; მით უმეტეს ხელფესვერულისა და თავზე ტომარანამოცმულის. მთლად ასეც არ დაგლაზნებულ ქართული სახელმწიფო და მისი სტრუქტურები.

თითქმის 100%-იანი დარწმუნებით შეიძლება ითქვას, რომ საქართველოს ხელისუფლება უბრალოდ იძულებული გახდა დამორჩილებოდა ბაქოს ულტიმატუმს: „ან გადმოგვცემთ მაგ ჟურნალისტსა და ოპოზიციონერს, ან თქვენი უარით, სერიოზულად დაზიანებთ აზერბაიჯანულ-ქართულ ურთიერთობებს“.

იმ ვითარებაში, როდესაც ქვეყანა ტოტალურად აზერბაიჯანულ გაზუვა დამოკიდებული, ხელისუფლებამ, როგორც ჩანს, „ჩათრევას ჩაყოლა ამჯობინა“.

თუმცა სწორედ აქ ჩანს უმძიმესი შეცდომა და არაპროფესიონალიზმი: ნუთუ ძნელი გასათვლელი იყო, რომ „ალიევთა რეჟიმის“ შეურიგებელი კრიტიკოსის თავშეფარება საქართველოს ტერიტორიაზე, ადრე თუ გვიან, პრობლემებს შექმნიდა და ქვეყანას დააყენებდა „ცუდსა და უარესს შორის“ არასასურველი არჩევანის წინაშე. განა ასეთი რთული იყო, ორი წლის განმავლობაში, ანუ ჯერ კიდევ აზერბაიჯანულ ულტიმატუმამდე, მოლაპარაკება იმავე საერთაშორისო ჟურნალისტურ ორგანიზაციებთან და ფარული შეთანხმება ავსტრიის, ან ნებისმიერი სხვა ევროპული ქვეყნის მთავრობასთან, რათა მუხთარლის იმ ქვეყნისთვის (ავსტრიისთვის, შვეიცარიისთვის, ბრიტანეთისთვის და ა.შ) შეეფარებინა თავი, რომლებიც არასდროს ეუბნებიან უარს დევნილ ჟურნალისტებს?

წაყენებინა მერე ბაქოს ულტიმატუმები „მისი უდიდებულესობის მთავრობისთვის“. იმასაც ვნახავდით, რა პასუხს მიიღებდა.

„ეს დიდ ხარჯებთან იქნებოდა დაკავშირებული და მუხთარლი მაშინ ჩვენ უნდა გვეჩინა უცხოეთში“ – რა ისეთ ხარჯებთან, რაც ამ სამარცხვინო სიტუაციის თავიდან აცილებად არ ღირდა? ნუთუ საქართველოს ხელისუფლებამ მუხთარლის არ შესთავაზა ასეთი გამოსავალი, როგორც კი შეატყვა, ბაქოში ნერვიულობდნენ? და თუ შესთავაზა, ის რატომ იტყუდა უარს?

დაახლოებით ასეთივე ვითარებაა „დემირელის კოლეჯის“ დირექტორთან დაკავშირებით. ანკარა გვეყენებს ულტიმატუმს: ან ჩვენთან ურთიერთობა, ან მისი განწირვა! **რუმორც ჩანს, ამ ჩვენს პატარა და სუსტ ძველს, ადრე თუ გვიან, აბაც მოუწევს მიიღოს არჩევანის ბაპატიება „ცუდსა და უარესს შორის“.**

საზოგადოების აღზფოთება აბსოლუტურად გასაგებია. მაგრამ მხოლოდ დღევანდელი ხელისუფლების სისუსტით ამ უბედურების ასხნა არ გამოვა. არ გამოვა, რადგან ელემენტარული არაობიექტურობა და უსინდისობა იქნება.

აბა გავიხსენოთ: 2004 წელს საქართველოს ახლად არჩეული პრეზიდენტი მიხეილ სააკაშვილი მოსკოვში გაემგზავრა პუტინთან შესახვედრად. მანამდე მან განაცხადა, რომ მისი წინამორბედი ედუარდ შევარდნაძე, თურმე „მოულაპარაკებადი“ (რუსულად თქვა: „Недоговороспособный“) იყო, ხოლო მიშა, შევარდნაძისგან განსხვავებით, „აუცილებლად მოახერხებდა პუტინთან საერთო ენის გამონახვას“.

პუტინმა, კრემლში შეხვედრისას, წაუყენა ულტიმატუმი: „გადმოგვცით ორი ჩეჩენი ლტოლვილი, რომელთაც ჩვენ ტერორიზმი ვადაწმუნებთ“. შეგახსენებთ: პუტინისთვის მაშინ ლამის ყველა ჩეჩენი „ტერორისტი“ იყო. თუმცა ნიშანდობლივია, რომ იმ ორი ჩეჩენის საქმე საქართველოს სასამართლომ განიხილა, რუსული პროკურატურის „მტკიცებულებები“ შეისწავლა და ორივე აბსოლუტურად გაამართლა!

პრეზიდენტ სააკაშვილის თბილისში დაბრუნებისთანავე, ქართულმა სპეცსამსახურებმა ორივე ეს ჩეჩენი მოიტაცეს, ლარსის საზღვარზე მიიყვანეს და რუსებს გადასცეს. ჩეჩენი ლტოლვილები შემდეგ „ჩერნოკოვოვოს“ საკონცენტრაციო ბანაკში მოათავსეს, სადაც ერთი მათგანი წამებთი გარდაიცვალა კიდევ. თუმცა მაშინ ამ ისტორიას „რატომღაც“ განსაკუთრებული რეზონანსი არც იმდროინდელ მედიაში, არც არასამთავრობო სექტორში, არც საზოგადოებაში არ მოჰყოლია.

„ტერორიზმის“ ყალბი ბრალდებები საქართველოს სასამართლომ უარყო და ამ დემაგოგიური არგუმენტის მოშველიება („აჰ ჟურნალისტია, იქ კი ტერორისტები იყვნენ“) არ გავა: ორივე შემთხვევაში საქართველოს კანონმდებლობა ერთნაირად დაირღვა!

კიდევ ერთი შემთხვევა: 2010 წელს, საქართველოში გაუჩინარდა ირანელი მენეჯერი, რომელიც ტურისტად ჩამოვიდა ჩვენს ქვეყანაში. მოგვიანებით მან ოკეანის გაღმა ამოჰყო თავი ციხიდან, ხოლო ისრაელის პრესა აქტიურად წერდა, რომ ხსენებულ ირანელს თეირანის „ბირთვულ პროგრამასთან“ ჰქონდა საქმე და ამიტომ იყო „საინტერესო“.

არც მაშინ ყოფილა საქართველოში რაიმე განსაკუთრებული პროტესტი, არადა, გაუგებარია, განა სამივე შემთხვევა ქვეყნის სუვერენიტეტის და კანონმდებლობის ერთნაირი დარღვევა არ არის?

„ისინი მებობარი ძველნი იყვნენ“ და აზერბაიჯანი საბარტოვილო მებობარი საბარტოვილო არ არის?

სინამდვილეში, როდესაც მწარეც არ უნდა იყოს, ამჟამინდელი და წინა ხელისუფლებაც სამივეჯერ მოქმედებდა ჩვენი პატარა, სუსტი, დაუცველი, უმწიფო ქვეყნის შესაძლებლობათა გათვალისწინებით იმ სასტიკ და აღვირახსნილად ცინიკურ მსოფლიოში, რომელშიც ვცხოვრობთ.

ნიკა იხანიშვილი

შესდომასა და უშესდომას...

ფილიპინების ავიაციამ შეცდომით საკუთარი პოზიციები დაბომბა. ინციდენტი ქალაქ მარავიში მოხდა, რომელიც ორ კვირაზე მეტია, ისლამისტთა კონტროლქვეშ იმყოფება. ავიაციის შედეგად 10 სახელო მოსამსახურე დაიღუპა. შეტაკებები სამთავრობო ძალებსა და ისლამისტებს შორის მარავიში უკვე ერთი კვირაა, გრძელდება.

იაპონიამ კოსმოსში თანამგზავრი გაუშვა

იაპონიამ საკუთარი გლობალური მდებარეობის განმსაზღვრელი სისტემის შექმნის სამუშაოების ფარგლებში კოსმოსში თანამგზავრი გაუშვა. „მიჩიბიკი“-ს სახელწოდების თანამგზავრი თანამგზავრის კოსმოსური ცენტრიდან გაუშვეს.

ქვეყნის კოსმოსურ სააგენტოში გაკეთებული განცხადების თანახმად, მომდევნო წელს კიდევ ორ თანამგზავრს გაუშვებენ, რითიც იაპონიის გლობალური მდებარეობის განმსაზღვრელი სისტემა დასრულდება. იაპონია ამჟამად ისევე ამერიკული გლობალური მდებარეობის განმსაზღვრელი სისტემას იყენებს.

საფრანგეთის ხელისუფლებას აკრიტიკებენ

საფრანგეთის ხელისუფლება ქვეყანაში გამოცხადებულ საგანგებო მდგომარეობას მშვიდობიანი დემონსტრანტების წინააღმდეგ იყენებს. ამის შესახებ „ანესთი ინტერნეიშენალის“ დასკვნაშია ნათქვამი. ადამიანის უფლებების დამცველი ორგანიზაციის მტკიცებით, საგანგებო მდგომარეობის პერიოდში ხელისუფლებამ ასობით კანონი გამოსცა, რომელიც საჯარო აქციებსა და მანიფესტაციებს კრძალავს. საგანგებო მდგომარეობის ვადა საფრანგეთში 15 ივლისს იწურება, თუმცა პრეზიდენტი მაკრონი მის გაგრძელებას აპირებს.

რუსეთიდან ესტონელ და მოლდოველ დიპლომატებს აკეპებენ

მოსკოვი ტალინსა და კიშინიოვს რუსი დიპლომატების გაძევებაზე ადევნებდა პასუხს. ლავროვის უწყებამ ქვეყნის დატოვება ორ ესტონელ და სუთ მოლდოველ დიპლომატს მოსთხოვა. მანამდე მოლდოვამ სუთი რუსი დიპლომატი პერსონა ნონ გრატად გამოაცხადა, ესტონეთის ტერიტორია კი ორ რუს დიპლომატს დაატოვებინეს.

გაეროს გენერალური ასამბლეა ახალი პრეზიდენტი აირჩია

72-ე სესიაზე პრეზიდენტის პოსტზე სლოვაკი დიპლომატი მიროსლავ ლაჩაკი აირჩიეს. ის ერთადერთი კანდიდატი იყო. მას მხარი ასამბლეის 193 წევრმა დაუჭირა. ლაჩაკი ამჟამად სლოვაკეთის საგარეო და ევროპის საქმეთა მინისტრია. 1994-1998 წლებში იყო სრულუფლებიანი ელჩი იაპონიაში, 2016 წელს კი კენჭი იყარა გაეროს გენერალური მდივნის თანამდებობაზეც. მიროსლავ ლაჩაკი გენერალური ასამბლეის მოქმედ პრეზიდენტ პიტერ ტომსონს შემოდგომაზე დაგეგმილ სესიაზე შეცვლის.

ახალი ნიგნი

საიათნოვა პროვნიებით აზერბაიჯანელი ყოფილად

ამირ საუკუნე-ნახევარზე მეტია, საიათნოვას ბიოგრაფია და პოეზია მეცნიერთა კვლევა-ძიების ობიექტია. ამ წინს მანძილზე გამოიქვეყნა მრავალი საფუძვლიანი და უსაფუძვლო მოსაზრება თუ ვარაუდი საიათნოვას ბურუსით მოცული ბიოგრაფიის შესახებ. მაგრამ ამდენი კვლევა-ძიების მიუხედავად, დღემდე აშუღის დაბადების თარიღიც არ არის დადგენილი ერთმნიშვნელოვნად...

ქართულ სამეცნიერო და მკითხველ საზოგადოებას უნდა ვამცნო, რომ ახალი ეტაპი დაიწყო საიათნოვამცოდნეობაში. საქმე ის არის, რომ სამეცნიერო ლიტერატურაში დღემდე მიღებული აზრი საიათნოვას სომხობის შესახებ, უარყოფილია და ნამოყენებულია ახალი შეხედულება – საიათნოვა იყო ეროვნებით აზერბაიჯანელი, სარწმუნოებით – მაჰმადიანი.

ახალი შეხედულების ავტორები არიან პროფ. ემირ-ზადე და პროფ. სარა სარაბლი, რომელთაც გამოსცეს ვრცელი მონოგრაფია „საიათნოვა. 400-გვერდიანი ნიგნი რუსულ ენაზეა გამოცემული.

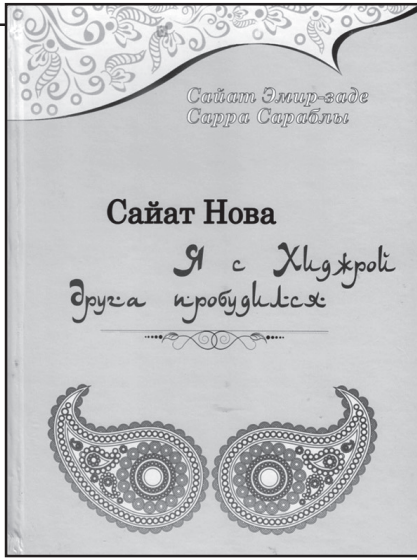
ავტორები ნიგნის შესავალშივე აცხადებენ, რომ საიათნოვა იყო მუს-

ლიმი, მართლმორწმუნე მაჰმადიანი და ეროვნებით აზერბაიჯანელი – „საიათნოვამ თავისი ეროვნება (აზერბაიჯანელობა) დაშიფრულად გადმოსცა ლექსებში. ამავე დროს, საიათნოვა ეკუთვნოდა სეიდაბის საპატიო, დიდებულ გვარს, რომლებიც წინასწარმეტყველ მუჰამედის შთამომავლები იყვნენ“.

ე.ი. საიათნოვა მუჰამედის მონაგარი იყო.

ავტორები აგრეთვე აცხადებენ, რომ მათი ნიგნი არის პირველი ნაბიჯი საიათნოვამცოდნეობაში, რომელშიც მეცნიერულად არის დადგენილი დიდი აზერბაიჯანელი პოეტი-სუფიის – საიათნოვას ნამდვილი ეროვნება. აშუღის აზერბაიჯანელობას სომეხი მეცნიერები 160 წელი უმაღლესად საზოგადოებას თავიანთ მონოგრაფიებსა და გამოკვლევებში. მათ მიადანეს იმას, რომ საიათნოვას ჭეშმარიტი ეროვნება – აზერბაიჯანელობა გააყალბეს და სომხად გამოაცხადეს.

ისინი საგანგებოდ აღნიშნავენ – რომ დიდი პოეტი-სუფია ნასიმ ხალაჯი სიკვდილით დასაჯეს, საიათნოვა კი ძალად გამოკეტეს სომხურ მონას-

ტერში და მთელი 30 წლის მანძილზე ეს მაჰმადიანი ადამიანი ტანჯვანამებთ ცხოვრობდა, მაგრამ არ უარუყვია ისლამი და არ მიუღია სომხურ-გრიგორიანული სარწმუნოება.

პროფ. ემირ-ზადე და პროფ. სარა სარაბლი იმედს გამოთქამენ, რომ მათი მონოგრაფია პირველი ნაბიჯი იქნება საიათნოვას ჭეშმარიტი ბიოგრაფიის მეცნიერულად დადგენის გზაზე. ისინი ფიქრობენ, რომ ხარუტა სეიდ-საიათნოვა კუთვნილ ადგილს დაიკავებს მისი დიდი წინაპრების – ნიზამის, ხაკანის, ფიზულისა და ნასიმის გვერდით.

ზონდო არველაძე

ზივი დედოფლისწყაროზი

„პურისა და ღვინის“ ფესტივალი ქიზიყში

საზღვრისპირა დედოფლისწყაროს მუნიციპალიტეტში მრავალფეროვანი ღონისძიებით აღინიშნა საქართველოს დამოუკიდებლობის დღე – 26 მაისი.

მთელი კვირის განმავლობაში ყველგან შეხვდებით სპეციალურად დამზადებულ აფიშას, რომელიც მოსახლეობას ინვედა „პურისა და ღვინის“ ფესტივალზე, რომელიც მიეძღვნა დამოუკიდებლობის 26-ე წლისთავს. მუნიციპალიტეტის სოფლებმა და ადგილობრივმა მეწარმეებმა საკუთარი პროდუქცია წარმოადგინეს. სპეციალურმა ჟიურმა სხვადასხვა ნომინაციებში გამარჯვებულები გამოავლინეს და ფასიანი საჩუქრებით და სიგელებით დააჯილდოვეს.

„მეტრის“ ნომინანტის, სერტიფიცირებული მეღვინის, საქართველოს ეროვნული აკადემიის საპატიო აკადემიკოსის გოდერძი გონაშვილის კერძო პავილიონში წარმოდგენილი იყო სხვადასხვა ჯიშის ყურძნისაგან დამზადებული ღვინოები. განსაკუთრებით რქაწითელი და საფერავი მოსწონთ ტურისტებს“, – გვეუბნება ბატონი გოდერძი.

პავილიონში რძის პროდუქტების სასაიამოვნო სურნელი იგრძნობოდა, სტუმრებისა და ადგილობრივთა სვლა არ წყდებოდა... ყველა აგემოვნებდა „მოდებზე კომპანიის“ (დამფუძნებელი – ნარმატბული მეწარმე, სხვადასხვა ნომინაციაში გამარჯვებული ზეინალ მოდებაძე) და შპს „შირაქის“ (დამფუძნებელი – ნიკოლოზ ბენიაიძე, რომელიც ქართულ ბაზარზე გამოჩნდა 2007 წელს) ნატურალური რძის პროდუქტების ნაწარმს. ეს კომპანიები რამდენიმე წელია, ინარჩუნებენ საქართველოს მასშტაბით დარგის ლიდერის პოზიციას და მათი პროდუქცია იყიდება დედაქალაქის სპეციალიზებულ ჯიხურებსა და სუპერმარკეტებში.

ქალაქის ცენტრალურ, რუსთაველის ქუჩაზე სოფლების მიერ მოწყობილი პავილიონები, ეთნოგრაფიული კუთხეები და დედოფლისწყაროელი მხატვრების გამოფენა დათვალა მუნიციპალიტეტისა და საკრებულოს ხელმძღვანელებმა, ხორნაბუჯისა და ჰერეთის ენისკოპოსმა მეუფე დიმიტრიმ, საქართველოს პარლამენტის წევრმა დედოფლისწყაროსა და სიღნაღის მაჟორიტარმა ირაკლი შიოლაშვილმა.

გაიმართა სპორტული ღონისძიებები, ხოლო კულტურის სახლში ჩატარდა დიდი გალა-კონცერტი, რომელშიც მონაწილეობდნენ სხვადასხვა კონსერსებში და ფესტივალებში გამარჯვებული ქორეოგრაფიული და ფოლკლორული ანსამბლები (ხელმძღვანელები – ალექსანდრე გაბრიელაშვილი, ნინო ნიკვაშვილი, დალი ელისაშვილი, გელა გველუკაშვილი და სხვები). ფესტივალი დასრულდა ახალგაზრდული დისკოთეკითა და ფეიერვერკით.

ნანა ჭიჭინაძე

შპრინაში საქართველოს დამოუკიდებლობის დღე საზეიმოდ აღინიშნა

ქიზიყში, საქართველოს დამოუკიდებლობის აღდგენის 26-ე წლისთავთან და უკრაინისა და საქართველოს შორის დიპლომატიური ურთიერთობების აღდგენის 25 წლის იუბილესთან დაკავშირებით საზეიმო მიღება გაიმართა, რომელზეც სტუმრებს მისასალმებელი სიტყვით მიმართეს საქართველოს საგანგებო და სრულუფლებიანმა ელჩმა მიხეილ უკლებამ და უკრაინის ვიცე-პრემიერ-მინისტრმა ვეროლუნი და ვეროატლანტიკური ინტეგრაციის საკითხებში ივანა კლიმპუშ-ცინცაძემ.

ღონისძიებაზე ცნობილია ორკესტრმა „კიევ-კლასიკ“ სტუმრებისთვის ქართული და უცხოური კლასიკური ნაწარმოებები შეასრულა. საზეიმო მიღებას ესწრებოდნენ უკრაინის აღმასრულებელი და საკანონმდებლო ორგანოების, კიევში აკრედიტებული დიპლომატიური კორპუსის, მასმედიის, არასამთავრობო სექტორისა და უკრაინაში ქართული დიასპორის წარმომადგენლები.

გარდა ამისა, კიევში, ქართულ რესტორანში, გაიმართა ქართული ღვინის დეგუსტაცია, რომელიც ასევე ჩაატარა ცნობილიმა სომელიემ ჟერარ ბასემ. სტუმრებს მისასალმებელი სიტყვით მიმართეს საქართველოს ელჩმა მიხეილ უკლებამ და კომპანიის „GWS“ აღმასრულებელმა დირექტორმა.

საქართველოს დამოუკიდებლობის დღის აღსანიშნავად, უკრაინის დედაქალაქში გაიმართა მე-8 ქართული კულტურის საერთაშორისო ფესტივალი. საზეიმო კონცერტში მონაწილეობა მიიღო კულტურულ-საგანმანათლებლო ცენტრთან „იბერილი“ არსებულმა ქართული ცეკვის ანსამბლმა. კონცერტი გახსნა თბილისიდან მოწვეულმა ქართულმა მუსიკალურმა კოლექტივმა „ირიარ“.

დავით გვიგინიძე

ნარუბატეხელი საქტაკლი

„სიყვარულის ნექტარი“ თბილისის ოპერაში

მაისის მინურულს თბილისის სახელმწიფო ოპერის თეატრმა დონიცეტის „სიყვარულის ნექტარის“ ერთი სპექტაკლის დადგმა შემოგვთავაზა. მაინტრიგებელი იყო როგორც დამდგმელი რეჟისორის სახელი ფერნანდო ბოტერო, ასევე შემსრულებელთა დასი – ცენტრალურ პარტიზებში უცხოელი მომღერლები იყვნენ გამოცხადებული. გარდა ფართოდ აღიარებული იტალიელი ბას-ბარიტონი მიკელ პერტუსისა, სხვა მომღერლების გვარები მაინცდა-მაინც არაფრის მთქმელი იყო. ჩემმა ინტუიციამ, ამგვარი სპექტაკლების დასწრებისაგან თავის არიდებისა, არ იმუშავა – „აიდასა“ და „კარმენის“ იმედისმომცემი წინა წარმოდგენების გამო ამ სპექტაკლზეც კარგი განწყობით მივედი. თავდაპირველად, კვირის დასაწყისშივე, ელექტრონულად მივემართე პრესასთან ურთიერთობის ხელმძღვანელს პერედიატიციისთვის, მაგრამ მისგან პასუხი ვერ მივიღე, აქამდე ჩვენი შორის დამყარებული მიმონერა ჩვეული ნორმა მეგონა და მეწყინა უპასუხოდ რომ დავრჩი, მაგრამ რატომ? განა ნაცნობი არ არის ამ მხრივ ის უდარდებლობა (თუ არ ვცდები, რა დავარქვავ), რაც აქამდეც სუფევდა ოპერაში? მიუხედავად გამოცდილებისა, მართალი გითხრათ, ვერ წარმოვიდგინა, როგორ შეიძლება ოფიციალურმა პირმა ასე „არარაობაში“ გადაუშვას აკრედიტაციის მოთხოვნა. შოკი, როგორც იქნა, გადავლახე, გავიშურე სალაროსკენ და შევიძინე ბილეთი, რომლის ფასიც დღევანდელი დღისათვის არავითარ დემოკრატიულობაზე არ მიუთითებდა, ნეტავ მაცოდინა, ბილეთების ფასის დადგენისას რას ეყრდნობა საოპერო თეატრი – მხოლოდ მდიდარი მეცენატების პარტიზში და ლოყებში განთავსებას, მაშინ, როდესაც არანაირი საშეღავათო სისტემა არ არსებობს თუნდაც მოსახლეობის რაიმე კატეგორიზაციის საფუძველზე?

ზედა იარუსის პირველი რიგიდან ჩვენი კომპანია, მყუდრო და ლამაზი თეატრის სასახლეოდ უნდა ითქვას, რომ სცენაც კარგად მოჩანდა და ხმაც კარგად აღწევდა – ორკესტრი კი ისევე ყრუდ და მათ შორის ჩასაბერი ინსტრუმენტები მეტისმეტად მკრთალად ისმოდა.

დადგმა ნამდვილად თვალწარმტაცი გამოდგა – უხვი დეკორაციებითა და პერსონაჟებით და ოდნავ გადატვირთული დეტალებით მაყურებელს XIX საუკუნის ტრადიციული ევროპული საცირკო (Circo Atayde) წარმოდგენის ატმოსფერო შეუქმნეს. იქ ჟონგლიორები, აქ ერთობობლიან ველოსიპედზე მჯდომი აკრობატი, იქით კი გრძელ ჯოხებზე ამხედრებული ჯამბაზები. ბუფონადა და იუმორი სპექტაკლს არ აკლდა – ცირკს სცენაზევე შვავდა მაყურებელი – ქალაქის მაცხოვრებლები და კათოლიკური ეპისკოპოსიც კი!

ლამაზი გუნდის შემდეგ ოპერა ნემორინოს არიით

ინყება – არგენტინელ ტენორს პაბლო კარამანს არც ლამაზი, არც ძლიერი ხმა ჰქონდა. ზედა რეგისტრშიც კი დახშულად ისმოდა. არც ადინას შემსრულებლის – ეს-პანელი მომღერლის მარიოლა კანტარეროს ხმა მოგხიზლავდათ – სუბრეტკების როლისათვის უფრო შესაფერ ზედა რეგისტრში მისი ხმა უსიამოვნოდაც კი ჟღერდა.

ბელკორეს გამოჩენა კომიკური იყო – საბრალოს ჯერ ადინა უარყოფს, რომლის მიმართ ლომების მომთვინებლების კოსტიუმში გამონწყობილი ყოფილიყვნა ბელკორე სიყვარულის გრძნობით არის გამსჭვალული, არც ასისტენტები დაინდობენ, რადგან „გალანტური“ არის დროს მათი მოუქნელობის გამო მას ფხვებზე 100 კგ გირა დაეცემა.

თავის კოლეგებზე უფრო პოპულარული, იტალიელი ბარიტონი მარიო კასი წლეულს ვენისა და დრეზდენის საოპერო სცენებზე მოცარტის ოპერებში ცენტრალურ პარტიას ასრულებდა, ბელკორეს პარტიას აქამდე ვეროპის საუკეთესო სცენები მოიარა. ამის მიუხედავად, ფიორიტურებში ხმა მიძიედ ემორჩილებოდა, რის გამოც სიმღერის ტემპს აგდებდა. ყველაზე ეფექტური ექიმი დულკამარა აღმოჩნდა – მიკელე მერტუსი ჩინებულ ფორმაში იყო – ხმა თავისუფლად მოედინებოდა და სრულად ავსებდა ოპერას, არც ერთი ბეგრა და პასაჟი არ ჩავარდნილა, ზედებიც თავისუფალი ჰქონდა. რაღაც მომენტში პირველი აქტის არიაში Udite, udite, o rustici დარბაზში შუქი ჩაქრა და მოხერხებულ დულკამარა აქაც არ დაიბნა – ქართულად ნამოიყვირა შუქიო და შუქიც აინთო!

ძალზე დასანანი ის იყო, რომ სპექტაკლი წარსული საუკუნის 60-იანი წლებისთვის დამახასიათებელი დიდი კუპრიურობით სრულდებოდა. მეორე აქტი კი რატომღაც სწრაფად დასრულდა – პაბლო კარამანიმ ნემორინოს რომანსში Una furtiva lagrima ხმას ოდნავ მოუმატა, ადინა კი ფინალურ დულტში იმდენად გააქტიურდა, რომ უცნაური მალეებით აპლოდისმენტებიც კი მოსტაცა მსმენელს. მაგრამ ეს იყო და ეს. ჩვენი გუნდი ვოკალურად ორკესტრს რამდენჯერმე საგრძნობლად ჩამორჩა. ჯანეტას როლში კი თამთა კორძაია დიდად არ ჩამოუყვარდებოდა მარიოლა კანტარეროს.

სამწუხაროდ, დადგამს საერთო შთაბეჭდილებით დონიცეტის ულამაზესი მუსიკის სასარგებლოდ არ იმუშავა, სცენოგრაფიამ და კოსტიუმებმა გადასცდიეს მუსიკალური ფონი და ბოლო ათწლეულში, პირველად ჩემს მესსიერებაში, მეტად გულგატეხილი დავრჩი – მუსიკის სიდიადე საგრძნობლად დაიჩრდილა. და ამ უსიამოვნო შედეგში მუსიკოსებს და მომღერლებსაც არცთუ მცირე როლი მიუძღოდათ...

მოვლენის წინ

საფეხბურთო სამყაროს ყურადღება ახლა მთლიანად უელსის დედაქალაქ კარდიფისკენა მიმართულია, სადაც ხვალ უფას ჩემპიონთა ლიგის ფინალი გაიმართება და ამით 2016-2017 წლების საკლუბო სეზონი დასრულდება.

სწორედ ეს შესვენება გასცემს პასუხს კითხვაზე - „იუვენტუსი“ თუ „რეალი“? მაგრამ მანამდე კი გავიხსენოთ საინტერესო სტატისტიკას, ფაქტებს, ისტორიას...

ფაქტები
„რეალს“ მიმდინარე გათამაშებაში ყველაზე მეტი გოლი აქვს გატანილი, ხოლო „იუვენტუსს“ - ყველაზე ნაკლები გაშვებული.

ორივე გუნდისთვის ბოლო წლებში ფინალი „ნაცნობი ხილია“ - „რეალი“ მოქმედი ჩემპიონია და 2014 წელსაც იგივე მოახერხა, ხოლო „იუვენტუსმა“ 2015 წელს „ბარსელონასთან“ წააგო.

ეს გუნდები ჩემპიონთა ლიგის ფინალში 1998 წელსაც დაუპირისპირდნენ ერთმანეთს - მაშინ ამსტერდამში მადრიდელეებმა 1:0 მოიგეს. „იუვენტუსს“ ლირსებს იმ დღეს „სამეფო კლუბის“ მთავარი მწვრთნელი ზინედინ ზიდანი იცავდა. ჯამში „რეალს“ 11 ჩემპიონობა უმაგრებს ზურგს.

„იუვენტუსმა“ ტიტულის მოგება მხოლოდ ორჯერ - 1985 და 1996 წლებში მოახერხა, თუმცა, 6 ფინალი წააგო, რაც ყველა სხვა გუნდზე მაღალი მაჩვენებელია.

„იუვენტუსს“ ფინალამდე მისვლა ნაუგებლად მოახერხა: 9 გამარჯვება, 3 ფრე. ბოლოს ჩემპიონთა ლიგა

1965-1966: „რეალი“ - „პარტიზანი“ 2:1,
1980-1981: „ლივერპული“ - „რეალი“ 1:0,
1997-1998: „რეალი“ - „იუვენტუსი“ 1:0,
1999-2000: „რეალი“ - „ვალენსია“ 3:0,
2001-2002: „რეალი“ - „ლევანტე“ 2:1,
2013-2014: „რეალი“ - „ატლეტიკო“ 4:1 (დ.დ.),
2015-2016: „რეალი“ - „ატლეტიკო“ 1:1 (პენ: 5:3);
„რეალს“ შანსი აქვს გახდეს პირველი გუნდი, რომელიც ჩემპიონთა ლიგას ზედიზედ ორჯერ მოიგებს. ბოლოს ასეთი შანსი „მანჩესტერს“ ჰქონდა, მაგრამ 2008 წელს გამარჯვებას 2009 წელს მარცხი მოჰყვა.

„მალანსა“ 1989 და 1990 წლებში ზედიზედ ორჯერ მოიგო ჩემპიონთა თასი და იმის შემდეგ ასეთი რამ ვერაფერს გააკეთა.

ზინედინ ზიდანს აქვს შანსი გახდეს პირველი მწვრთნელი, ვინც ზედიზედ ორჯერ მოიგებს მწვრთნელის რანგში ჩემპიონთა ლიგას, ხოლო სერხიო რამოსს იგივეს გაკეთების შესაძლებლობა კაპიტნის რანგში აქვს.

კრიშტიანუ რონალდუსა (2008, 2014) და სერხიო რამოსს (2014, 2016) შანსი აქვთ გახდნენ პირველი ფეხბურთელები, რომლებიც გოლს სამ ფინალში გაიტანენ. აქამდე ორ ფინალში თავის გამოჩენა მათ გარდა კიდევ სამამდე ფეხბურთელმა მოახერხა: რაული (2000, 2002), სამუელ ეტო'ო (2006, 2009) და ლიონელ მესი (2009, 2011).

დანი კარვახალს, რაფელ ვარანს, სერხიო რამოსს, ფაბო კონტრაოს, ლუკა მოდრიჩს, კრიშტიანუ რონალდუსა და ქარიმ ბენზემას 2014 წლის ფინალში აქვთ ნათამაშევი, მარსელო და ისკო შეეც

1998 წელს ფინალი ესპანურმა გრანდმა მოიგო პრედერაგ მიატოვირის გოლით.

1998 წლის 20 მაისს ამსტერდამში გუნდებმა შემდეგი შემადგენლობით ითამაშეს:
„იუვენტუსი“: პერუეცი, პესოტო (ფონსეკა 70), ტორიჩელი, მონტერო, იულიანო, დი ლივიო (ტაკინარდი 46), დეშამი (კონტე 77), დავიდსი, ზიდანი, დელ პიერო, ინძაგი

„რეალი“: ილგენერი, პანუჩი, იერო, სანჩისი, რობერტო კარლოსი, რედონდო, კარამბე, ზედორფი, რაული (ამავისკა 90), მორინეტესი (სანჩესი 81), მიატოვიჩი (შუკერა 90).

ეს არ ყოველი ერთადერთი მატჩი, რომელშიც გუნდები ნეიტრალურ მოედანზე დაუპირისპირდნენ ერთმანეთს. 1961-1962 წლების სეზონში პარიზში „რეალმა“ 3:1 მოიგო.

სტატისტიკა
„იუვენტუსი“
„მონაკოსთან“ ნახევარფინალში „იუვენტუსს“ პირველი გოლი გაუშვა პლეი-ოფში, მთელ ტურნირზე კი - მესამე. ტურნირი გოლი ზედიზედ 690 წუთი ვერაფერს გაუტანა. ამაზე უკეთესი მშრალი სერია მხოლოდ „არსენალს“ ჰქონია (995 წუთი).
„იუვენტუსს“ ესპანური გუნდების წინააღმდეგ 53-ჯერ აქვს ნათამაშევი უფას ტურნირებში. ბალანსი ასეთია: 19 მოგება, 14 ფრე და 20 წაგება. ბურთების ბალანსი: 61:55.

„ბებერი ქალბატონი“ მიმდინარე სეზონში ორ ესპანურ კლუბს უკვე ეთამაშა: „სევილია“ (0:0, 3:1) და „ბარსელონა“ (3:0, 0:0).

„რეალი“ - „იუვენტუსი“: ფაქტები, სტატისტიკა, ისტორია

წაგების გარეშე „მანჩესტერ იუნაიტედმა“ მოიგო (2008 წელს).

1992 წლიდან, ანუ მას შემდეგ, რაც ჩემპიონთა ლიგა პეკია გათამაშდა, „რეალი“ და „იუვენტუსი“ ფინალში შეეხვედნენ ერთმანეთს. ასეთივე მაჩვენებელი აქვს „მილანს“ - ეს კი რეკორდია.

აქამდე ჩემპიონთა ლიგაზე „რეალს“ ხუთიდან ყველა ფინალი აქვს მოგებული, ხოლო „იუვენტუსმა“ იმავე რაოდენობის ფინალებიდან მხოლოდ პირველი, 1996 წელს მოიგო ამსტერდამის „აიაქსთან“.

ფინალის გამოცდილება
„იუვენტუსი“
1972-1973: „აიაქსი“ - „იუვენტუსი“ 1:0,
1982-1983: „ჰამბურგი“ - „იუვენტუსი“ 1:0,
1984-1985: „იუვენტუსი“ - „ლივერპული“ 1:0,
1995-1996: „იუვენტუსი“ - „აიაქსი“ 1:1 (პენ: 4:2),
1996-1997: „დორტმუნდი“ - „იუვენტუსი“ 3:1,
1997-1998: „იუვენტუსი“ - „რეალი“ 0:1,
2002-2003: „იუვენტუსი“ - „მილანი“ 0:0 (პენ: 2:3),
2014-2015: „იუვენტუსი“ - „ბარსელონა“ 1:3.
2015 წელს „იუვენტუსმა“ მეექვსე ფინალი წააგო და ამ მხრივ რეკორდსმენი გახდა. ხუთჯერ აქვთ ფინალი წაგებული „ბაიერნსა“ და „ბენფიკას“.

ჯანლუიჯი ბუფონი დღევანდელი გუნდიდან ერთადერთია, რომელსაც 2003 წლის ფინალშიც უთამაშა.

ბუფონი, სტეფან ლისშტაინერი, ლეონარდო ბონუჩი, ანდრეა ბარძალი და კლაუდიო მარკიზიო 2015 წელს ბერლინის ფინალშიც მოედანზე იყვნენ, სტეფანო სტურარო სათადარეგოთა სკამზე დარჩა, ხოლო ჯორჯო კიელინი ტრავმირებული გახლდათ.

სამი ხედირამ 2014 წელს „რეალის“ შემადგენლობაში მოიპოვა ჩემპიონთა ლიგის თასი, ხოლო მარიო მანჯუკიჩმა იგივე „ბაიერნის“ რიგებში გაახერხა (2013 წელს). ამ ორ ფეხბურთელს შანსი აქვს შეუერთდნენ კიდევ 13 მოთამაშეს, რომელთაც ჩემპიონთა ლიგა ორი სხვადასხვა გუნდის რიგებში აქვთ მოგებული.

მარიო მანჯუკიჩსა და ალვარო მორატას შანსი აქვთ ფინალში ორი სხვადასხვა გუნდის რიგებში გაიტანონ. იგივე რამ აქამდე ველიბორ ვასოვიჩმა („პარტიზანი“ 1966 და „აიაქსი“ 1969) და კრიშტიანუ რონალდუმ მოახერხეს („მანჩესტერი“ 2008 და „რეალი“ 2014).

„იუვენტუსს“ ასევე ოთხჯერ აქვს უფას თასის ფინალში ნათამაშევი და მათგან სამი ფინალი მოიგო (1977, 1990 და 1993 წლებში), ხოლო ერთი წააგო (1995 წელს), 1984 წელს კი თასების თასის ფინალში გაიმარჯვა.

„რეალი“
„რეალმა“ ჩემპიონთა ლიგის ფინალი 11-ჯერ მოიგო (რეკორდი) და მათ შორის ბოლო ხუთი ზედიზედ, მარცხი კი მხოლოდ სამჯერ განიცადა.

1955-1956: „რეალი“ - „რეიმი“ 4:3,
1956-1957: „რეალი“ - „ფიორენტინა“ 2:0,
1957-1958: „რეალი“ - „მილანი“ 3:2 (დ.დ.),
1958-1959: „რეალი“ - „რეიმი“ 2:0,
1959-1960: „რეალი“ - „აინტრაბრტი“ 7:3,
1961-1962: „ბენფიკა“ - „რეალი“ 5:3,
1963-1964: „ინტერი“ - „რეალი“ 3:1,

ლაზე შევიდნენ. პეპე თადარიგში დარჩა, ხოლო შარ-შანდელ ფინალში ძირითადში კეილორ ნავასი, პეპე, კახეირო, კარვახალი, მარსელო, ბელი, ტონი კროსი, რონალდუ, მოდრიჩი და ბენზემა იყვნენ, დანილო, ლუკას ვასკესი და ისკო შეცვლაზე შევიდნენ, კასილია, ნაზო და ხამესი თადარიგში დარჩნენ.

თუ „რეალი“ ფინალში მოიგებს, ეს იქნება ესპანური გუნდებისთვის მეათე გამარჯვება ჩემპიონთა ლიგაზე (1992 წლიდან). მასთან ყველაზე ახლოს იტალიაა - 5 ტიტული.

„რეალი“ ევროტურნირებზე 29-ე ფინალის სათამაშოდ ემზადება (ყველა ტურნირის ჩათვლით).

ურთიერთშეხვედრები
„იუვენტუსისა“ და „რეალის“ ურთიერთშეხვედრებში სრული თანაფარდობაა: 8-8 მოგება/წაგება და 2 ფრე. ბურთების ბალანსი იტალიელთა მხარესაა: 21:18.

ბოლოს ეს ორი გრანდი ერთმანეთს 2014-2015 წლების სეზონში ნახევარფინალში შეხვდნენ. მაშინ ტურნირებმა ორი მატჩის ჯამში 3:2 მოიგეს და ფინალში გავიდნენ.

იტალიაში ალვარო მორატამ, კრიშტიანუ რონალდუმ და კარლოს ტევესმა გაიტანეს.

2015 წლის 5 მაისს ტურნირში გუნდებმა შემდეგი შემადგენლობით ითამაშეს:

„იუვენტუსი“: ბუფონი, ლისშტაინერი, ბონუჩი, კიელინი, ვერა, სტურარო (ბარძალი 64), მარკიზიო, პირლო, ვიდალი, მორატა (ლორენტე 78), ტევესი (პერირა 86)

„რეალი“: კასილიასი, კარვახალი, ვარანი, რამოსი, პეპე, მარსელო, კროსი, ისკო (ჩიჩარიტო 63), ხამესი, ბელი (სესე 86), რონალდუ
მადრიდელი მატჩი ფრედ 1:1 დასრულდა. რონალდუს გოლს მორატამ უპასუხა.

2015 წლის 13 მაისს „სანტიაგო ბერნაბეუზე“ შემდეგმა ფეხბურთელებმა ითამაშეს:

„რეალი“: კასილიასი, კარვახალი, ვარანი, რამოსი, მარსელო, კროსი, ისკო, ხამესი, ბელი, ბენზემა (ჩიჩარიტო 67), რონალდუ
„იუვენტუსი“: ბუფონი, ლისშტაინერი, ბონუჩი, კიელინი, ვერა, მარკიზიო, პირლო (ბარძალი 79), ვიდალი, პოგბა (პერირა 89), მორატა (ლორენტე 84), ტევესი

„იუვენტუსს“ „რეალთან“ ბოლო სამი თამაში წაგებული არ აქვს: 1 მოგება, 2 ფრე. ბოლოს ესპანელებმა 2013 წელს მადრიდში მოიგეს რონალდუს დუბლით - 2:1. ეს იყო „ბებერი ქალბატონის“ ერთადერთი მარცხი „რეალთან“ ბოლო 7 მატჩში (4 მოგება, 2 ფრე, 1 წაგება).

„რეალმა“ „იუვენტუსს“ ბოლო ოთხ მატჩში 5 გოლი გაუტანა და აქედან ოთხი კრიშტიანუს ანგარიშზეა.

პირველი ესპანური კლუბის წინააღმდეგ ჩატარებული ფინალი კი 1977 წელს იყო უფას თასზე: ბილბაოს „ატლეტიკთან“ იტალიელებმა ორი მატჩის ჯამში გაიმარჯვეს.

„იუვენტუსი“ პენალტების სერიაში: 3 მოგება, 3 წაგება
2002-2003: ჩემპიონთა ლიგა, ფინალი, „მილანი“ 2:3.
1995-1996: ჩემპიონთა ლიგა, ფინალი, „აიაქსი“ 4:2.
1986-1987: ჩემპიონთა თასი, მეორე ეტაპი, „რეალი“ 1:3.
1985: საკონტინენტთაშორისო თასი, ფინალი, „არსენალის“ ხუნიორსი 4:2.
1980-1981: უფას თასი, მეორე ეტაპი, „ვიცივი“ 1:4.
1977-1978: ჩემპიონთა თასი, მეოთხედფინალი, „აიაქსი“ 3:0.

„რეალი“
„რეალმა“ მიმდინარე გათამაშებაში პირველად „ატლეტიკოსთან“ წააგო (1:2). მანამდე ბალანსი ასეთი იყო: 8 მოგება, 3 ფრე. ამასთან, პლეი-ოფში ზედიზედ ხუთი მატჩი მოიგო.

„სამეფო კლუბმა“ სანამ „როსიბლანკოსთან“ წააგო, მანამდე 16-მატჩიანი წაუგებელი სერია ჰქონდა (11 მოგება, 5 ფრე).
„რეალს“ იტალიურ გუნდებთან ბოლო ოთხი თამაში მოგებული აქვს - „რომასთან“ და „ნაპოლისთან“. ბოლოს სწორედ „იუვენტუსი“ იყო ის იტალიური კლუბი, რომელმაც „რეალთან“ არ წააგო.

მადრიდელები იტალიელთა წინააღმდეგ შემდეგნი

დეგნირად თამაშობენ: 69 მატჩი, 33 მოგება, 11 ფრე, 25 წაგება, ბურთების ბალანსი 104: 87.

„რეალი“ პენალტების სერიაში: 2 მოგება, 2 წაგება.

2015-2016: ჩემპიონთა ლიგა, ფინალი, „ატლეტიკო“ 5:3.

2011-2012: ჩემპიონთა ლიგა, ნახევარფინალი, „ბაიერნი“ 1:3.

1986-1987: ჩემპიონთა თასი, მეორე ეტაპი, „იუვენტუსი“ 3:1.

1974-1975: თასების თასი, მეოთხედფინალი, „ცრენა ზევიდა“, 5:6.

გზავჯარეფინი: მწვრთნელები და ფეხბურთელები

ზინედინ ზიდანი „იუვენტუსში“ 1996-2001 წლებში თამაშობდა და ორჯერ ჩემპიონთა ლიგის ფინალი წააგო (1997 და 1998 წლებში).

2006 წლის მსოფლიოს ჩემპიონატის ფინალში ზიდანმა ჯანლუიჯი ბუფონს პენალტი გაუტანა, თუმცა, შემდეგ წითელი ბარათი მიიღო, მსოფლიო თასი კი იტალიამ და ბუფონმა აღმართეს.

მასიმილიანო ალვერი „მილანის“ თავკაცის რანგში „რეალთან“ 2010-2011 წლების სეზონში 0:2 დამარცხდა. მაშინ რონალდუმ დუბლი შეასრულა, ხოლო მეორე თამაში „სან სიროზე“ 2:2 დასრულდა.

გონსალო იგუაინი „რეალში“ 2007-2013 წლებში გამოდიოდა. „მილიტანო“, „ბლანკოსის“ მისიურით 264 მატჩში 121 გოლის გატანა შეძლო და სამჯერ გახდა ესპანეთის ჩემპიონი.

ალვარო მორატა „რეალის“ აკადემიის აღზრდილია, ხოლო „იუვენტუსში“ 2014-2016 წლებში თამაშობდა. მხოლოდ იტალიის ჩემპიონატის ეგიდით მან 63 თამაშში 15 გოლი გაიტანა ტურნირულა შემადგენლობაში.

სამი ხედირა „რეალში“ 2010-2015 წლებში თამაშობდა, სადაც 2014 წელს ჩემპიონთა ლიგა, ხოლო ორი წლით ადრე პრიმერადივიზიონი მოიგო. ლა ლიგაში მან 102 მატჩში ექვსი გოლი გაიტანა.

მარიო მანჯუკიჩი „ატლეტიკოში“ ასპარეზობისას „რეალს“ შეიდეჯერ დაუპირისპირდა (4 მოგება, 2 ფრე, 1 წაგება), 2015 წლის 7 თებერვალს კი 4:0 მოგებულ მატჩში გოლიც გაიტანა ისევე, როგორც ესპანეთის სუპერთასზე (2:1).

დანი ალვერი ესპანეთში 14 წელი თამაშობდა - ბრაზილიელის ბალანსი „რეალთან“ ასეთია: 22 მოგება, 7 ფრე, 13 წაგება (ორი გატანილი გოლი). სერხიო რამოსი „სევილიაში“ 2003-2005 წლებში ირჯებოდა და ისინი თანაგუნდელები იყვნენ.

მატეო კოვაჩიჩი „ინტერის“ რიგებში „იუვენტუსს“ ხუთჯერ დაუპირისპირდა: 0 მოგება, 2 ფრე, 3 წაგება.

ბუფონი, ბარძალი, ბონუჩი, კიელინი და მარკიზიო მოედანზე იყვნენ ვერო 2012-ის ფინალში ესპანეთის წინააღმდეგ. ფურია როხასა „ლირსებსა“ იმ დღეს რამოსი იცავდა.

კროსი და სედირა ბუფონს, ბარძალის, ბონუჩისა და კიელინის ვერო 2016-ზე დაუპირისპირდნენ გერმანიის ნაკრების რიგებში. ბონუჩიმ გოლიც გაიტანა, თუმცა, პენალტების სერიაში იგივე ვერ გააკეთა. პენალტები ზუსტად დაარტყეს ბარძალიმ და კროსმა.

იმავე ჩემპიონატის მერვედფინალში კიელინიმ ესპანეთის ნაკრებს გაუტანა. ბუფონი, კიელინი, ბარძალი და ბონუჩი მაშინ რამოსს, მორატასა და ლუკას ვასკესს დაუპირისპირდნენ.

რამოსმა პენალტი გაუტანა ბუფონს 2013 წლის კონფედერაციათა თასის ნახევარფინალში, ბონუჩიმ კი კარს ააქცია.

ბენზემამ გააცუდა პენალტი ლისშტაინერის შვეიცარიის ნაკრებთან თამაშის 2014 წლის მუნდიალის ჯგუფურ ეტაპზე. მატჩი ფრანგებმა 5:2 მოიგეს.

ვერო 2016-ზე მორატამ ხორვატეთს გოლი გაუტანა, ხოლო რამოსმა პენალტი გააცუდა. ხორვატთა რიგებში სკამზე დარჩნენ მოდრიჩი და მანჯუკიჩი, მარკო პიაცა და მატეო კოვაჩიჩი კი მოედანზე იყვნენ.

თანაგუნდელები ეროვნულ ნაკრებებში:
ტონი კროსი და სამი ხედირა (გერმანია), მარსელო, დანილო, კახეირო და დანი ალვეში, ალექს სანდრო (ბრაზილია), ხამეს როდრიგესი და ზუან კუადრადო (კოლუმბია), მატეო კოვაჩიჩი, ლუკა მოდრიჩი და მარიო მანჯუკიჩი, მარკო პიაცა (ხორვატეთი),

ყოფილი თანაკლუბელები:
დანილო, ხამეს როდრიგესი და ალექს სანდრო („პორტუ“ 2011-2013), დანილო და ალექს სანდრო („სანტოსი“ 2010-2011), ტონი კროსი და მარიო მანჯუკიჩი („ბაიერნი“ 2012-2014), მარიო მანჯუკიჩი და ლუკა მოდრიჩი („დინამო“ ზაგრები 2007-2008), ქარიმ ბენზემა და მირალემ პიანიჩი („ლიონი“ 2008-2009), დანი ალვეში და სერხიო რამოსი („სევილია“ 2003-2005).

გიორგი შოთაძე

სსკვლასსკვა

როლანდ ახვლედიანი

კიდევ ერთი ნაღდი ქართველი, თბილისელი, სამეგობროსთვის თავდადებული, ერთგული მეოჯახე კაცი დააკლდა უდროოდ ჩვენს რიგებს. უდროოდ ვამბობთ, რადგან ყველაფერი განგების ნება, მაგრამ იგი სომ 70-ე შემოდგომას ვეღარ დაესწრო. ასეთი ალალი ადამიანის წასვლა მართლაც დიდი ტკივილია არა მარტო მისი ოჯახისთვის, ნათესავებისთვის, არამედ განსაკუთრებულად ჩვენთვისაც, რადგან როლანდ ახვლედიანი სომ ჩვენი დიდი ოჯახის ერთ-ერთი გამორჩეული, მეგობროსთვის თავგადაკლული, ტრადიციებისა და ქალაქური

წესის დამცველი და ყოველი ჩვენგანის გვერდში მყოფი იყო. გვიმძიმს მასზე წარსულში საუბარი, კაცი იმით ფასობს, რას იტყვიან მომავალში. გწამდეს ძმაო, რომ შენს სამეგობროს მუდამ ემხსოვრები ლაღი, კეთილი, ვაჟკაცი და მომღიზიარი. ღმერთმა ნათელში ამყოფოს შენი სული.

უახლოესი მეგობრები ზაძრო ავალიშვილი, ვახტანგ ვეფხვაძე, ოთარ ბრეგვაძე, ოთარ ოსიყვაშვილი, გურამ ახრახახი, რაზო შულღიაშვილი, თამარ გოგიშვილი, ზურა ჯიჯუაძე, თამაზ კუჭავა, ალიკო ოღლიშვილი, თამაზ დაუშვილი, ჯიმი ბროქალი, თამაზ ბელაშვილი, ზურა ჯორჯაძე, ზაურ კვიციანი, ბადრი ნათოშვილი, ცმიტო ჯღარკაძე, ლაური ჯანაშია, ელიზბარ ლომინაძე, თინათ კალანდიაძე, თინათი ქორიანი, კოკი კიკელიძე, სოსო მახარაშვილი, გურამ სალარაძე, აჩიკო გოგიანი, გურიკო თოფურაძე, ბორის ლეიშვილი.

პროფესორ გივი მინდელის საზოგადოების წევრები რევაზ თევზაძე, დემურ მიქაძე, დათო დათოშვილი, გაიოზ გალდავაძე, ბონდო ქობულია, ივიკო საყვარელიძე, მერაბ მახარაძე, გურამ ახრახახი, თამაზ ყაჭვიშვილი, როლანდ იოსელიანი, ჯუმბერ გონაშვილი, რევაზ არველაძე, გია მახარაძე, ომარ ცაავა, გია რამიშვილი, ვალერი ვარდოსანიძე და თამაზ გოგინაშვილი გულთ თანაუგრძნობენ ბატონ გურამ ქაშაყაშვილს მეუღლის, ქალბატონ **ლეილა სულაქაძე-ქაშაყაშვილის** გარდაცვალების გამო და სამძიმარს უცხადებენ განსვენებულის ოჯახსა და ახლობლებს.

ვიტალი ხაზარაძე, დემურ გადელია, თენგიზ კალანდიაძე, პეტრე ბერაია, ელიზბარ ლომინაძე, მელორ ტყეშელაშვილი ღრმა მწუხარებას გამოთქვამენ გურამ ქაშაყაშვილის მეუღლის **ლეილა რაჟდენის ასული სულაქაძე-ქაშაყაშვილის** გარდაცვალების გამო და სამძიმარს უცხადებენ განსვენებულის ოჯახს.

სანთელი

მეუღლე ალექო კურცხალია, შვილები გიორგი, დავითი ოჯახებით იუნჯებიან, რომ გარდაიცვალა

დიანა შოთას ასული კობახიძე-კურცხალია

პანაშვიდი: 2 VI; გამოსვენება 3 VI, 15 სთ. მისამართი: ფალიაშვილის №9.

გურამ და ზურაბ ტყემალაძეები, თამაზ გონგაძე, ნიკოლოზ ნემსაძე, ელგუჯა შაფაქიძე, ზურაბ მირიჯანაშვილი, ომარ კაჭარავა, თამაზ ქვლივიძე და ანტონ ლეჟავა ოჯახებით თანაგრძნობას უცხადებენ სიყრმის მეგობარს ალექსანდრე კურცხალიას და მის დიდ ოჯახს შესანიშნავი პიროვნების, უცხო ენების ცნობილი სპეციალისტის, ბუნებით ბრწყინვალე ადამიანის და ხელოვანის

დიანა კობახიძე-კურცხალიას

გარდაცვალების გამო.

მამიდაშვილი ნათელა ვაჩნაძე, ერეკლე, ირინე, მარიამ ჟორდანიები, ნიკოლოზ სისხარულიძე, ლალი შილაკაძე-ჟორდანიანი იუნჯებიან, რომ გარდაიცვალა

დიანა შოთას ასული კობახიძე-კურცხალია

ბიძაშვილები გულიკო, მედეა ჩაფიძეები, ეთერ ნიკოლაძე ოჯახებით იუნჯებიან, რომ გარდაიცვალა

დიანა შოთას ასული კობახიძე-კურცხალია

საქართველოს პარლამენტის მე-5, 6, 8 და მე-9 მოწვევის, ფრაქცია მრეწველების წევრები ღრმა მწუხარებით იუნჯებიან და თანაგრძნობას უცხადებენ ბატონ ალექო კურცხალიას მეუღლის

დიანა კობახიძე-კურცხალიას

გარდაცვალების გამო და სამძიმარს უცხადებენ ოჯახს.

დედაქალაქის პრობლემები

ბოშების „დესანტი“ ვინრო კიბეზე

თბილისელებს კარგად გვახსოვს, თუ როგორი კმაყოფილებით შეხვდა საზოგადოება მერიის გადაწყვეტილებას დედაქალაქის ხალხმრავალი ადგილებიდან, მათ შორის აგრარული ბაზრების, ავტობუსებისა და სარკინიგზო, ასევე მეტროს სადგურების მიმდებარე ტერიტორიებიდან გარემოვაჭრებისგან მოცილების თაობაზე. მაგრამ, როგორც ჩანს, ეს სიხარული არც მაინცდამაინც „დღევანდელი“ გამოდგა – ზოგიერთ, ასე ვთქვათ, „ჩვეულ“ ადგილებში, კანტიკუნტად უკვე გამოჩნდნენ ყველაზე მოუსვენარი და რისკიანი გარემოვაჭრები, ისე კი, თბილისში, ისევე როგორც მსოფლიოს ყველა დიდ ქალაქში, არის მოქალაქეთა გარკვეული, ერთგვარად „ველური“ კატეგორია, რომელიც კანონის დაცვას არაად დაგიდევთ. ჩვენში ერთი ასეთი „აუღებელი კასტაა“ ბოშები, რომელთა ძირითადი საქმიანობა – მათხოვრობა და მარჩიელობა, ბოლო წლებში კაცმა არ იცის, საიდან მიღებული სხვადასხვა სახეობის იაფფასიანი საქონლით ვაჭრობა გახდა. აი, ახლაც, ბოშებმა ერთიანად შეუტყეს მეტროს სადგურ „ღრმალელსთან“ ვინრო კიბეს, რომელზეც ამსველელ-ჩამსველელს ელემენტარულად გავლა უჭირს. კიბის ორივე მხარეს ერთმანეთის მხარისმხარ „კედლად“ დამდგარი ბოშები თავისას „მიერეკებიან“, მერიის უსაფრთხოების სამსახურის უსაქმური თანამშრომლები კი, როგორც ჩანს, მარტო მსუყე ხელფასების მოლოდინით არიან დაკავებულნი.

ლალი ხუნდაძე ელბუჯა ნაღარაიშვილის ფოტო

უკანონო სხპრსი საამქროები

ბარემოსდაცვითი ზედამხედველობის დეპარტამენტის სამცხე-ჯავახეთის რეგიონული სამმართველოს თანამშრომლებმა უკანონოდ მოქმედი სახერხი საამქრო და რეგისტრირებულ სახერხი საამქროებში არსებული სამართალდარღვევის ფაქტები გამოაფლინეს. ლიკანში, მოქალაქე პ.კ-ს მონყოლიო ჰქონდა სახერხი საამქრო, რომელიც არ არის რეგისტრირებული მერქნული რესურსების მართვის ელექტრონულ სისტემაში. საამქროში განთავსებული იყო ნახევრად გადამამუშავებული მრგვალი მორი. სახერხი საამქრო დაილუქა, შედგა შესაბამისი აქტი. ადიგენის მუნიციპალიტეტის სოფლებში - უდესა და ზარზამაში, ასევე ბორჯომის მუნიციპალიტეტის სოფელ პატარა მიტარბში კი, ინდ. მენარმეების ე.შ-სა და ლ.მ-ს კუთვნილ, მერქნული რესურსების მართვის ელექტრონულ სისტემაში რეგისტრირებულ სახერხი საამქროებში უკანონოდ მოპოვებული მრგვალი მორი დაფიქსირდა. კიდევ ერთი ინდ. მენარმის - მ.კ-ს სახელზე რეგისტრირებული სახერხი საამქროს შემთხვევაში კი, დეპარტამენტის თანამშრომლების მიერ დალუქულ სახერხი დანადგარზე ლუქი განყვეტილი და დაზიანებული აღმოჩნდა. აღნიშნულ ფაქტებთან დაკავშირებით შესაბამისი აქტები შედგა.

ბეო ჰოლდინგი გადავიხდით თქვენს კრედიტს საძარტველოს ნებისმიერ ბანკში. დაწვრილებითი ინფორმაციისთვის მოგვმართეთ ან დაგვიკავშირდით: ქ. თბილისი, გლდანი, ვეკუას ქ. №12 (მეტრო „ახმეტელის“ მიმდებარე ტერიტორია) ტელ: 557 575 323; 557 575 811 geo-holding.net სამუშაო საათები: ორშაბათ-პარასკევი: 10:00-დან 20:00 სთ-მდე შაბათი-კვირა: 11:00-დან 18:00 სთ-მდე.

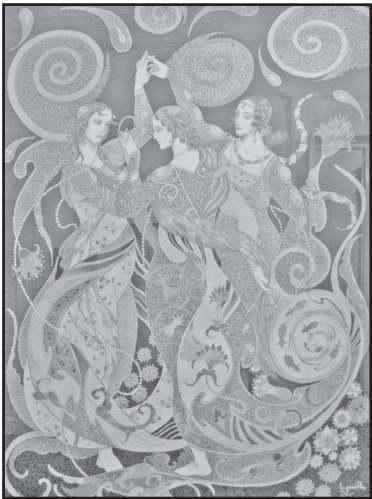
ვარისაჟი

კავკასიური ხელოვნებით შექმნილი დასავლეთი და აღმოსავლეთი

შუა საუკუნეების ევროპული რენესანსი და ამავე პერიოდის წინა აზიის ხელოვნება, - აი, იმ ნამუშევართა ძირითადი თემები, რომლებითაც ამ დღეებში საზოგადოების წინაშე მხატვარი სოფიო ვარაზი წარსდგება, რომლის რიგით მეხუთე პერსონალური გამოფენა გუშინ საქართველოს თეატრის, მუსიკის, კინოსა და ქორეოგრაფიის მუზეუმში გაიხსნა.

ვერნიცაჟის საზეიმო გახსნას დიდძალი ხალხი დაესწრო, მათ შორის, სახვითი ხელოვნების მრავალი სახელოვანი წარმომადგენელი, საზოგადოების ცნობილი სახე. ქალბატონი სოფიო ვარაზი, ასე ვთქვათ, „ვინ რო სახელოვნებო სპეციალიზაციით“ კოსტიუმის მხატვარი გახლავთ, თუმცა კი დღემდე სახვითი ხელოვნების მრავალ მიმართულებაში მოსინჯა ძალები. მაგრამ, როგორც ჩანს, ყველაზე მეტად შემოქმედს ირანული მინიატიურის ჯადოსნური სამყარო უფრო იზიდავს და ეს სიყვარული ლაიტმოტივად გასდევს მთელ გამოფენას. მხატვრის ამ

გატაცების უტყუარი მოწმობა ისიცაა, რომ 2013 წელს სოფიო ვარაზმა მონაწილეობა მიიღო ინგლისის, ირანისა და საქართველოს ერთობლივ პროექტში - მან სპარსული შუასაუკუნეების პოეზიის კრებული „აღმოსავლეთის ხიბლი“ დაასურათა. გამოფენა, რომელზეც სოფიო ვარაზის 2014-2017 წლებში შექმნილი ნამუშევრებია წარმოდგენილი, 10 ივნისამდე გაგრძელდება.

ნინო ალექსანდრიანი ელგუჯა ნაღარაიშვილის ფოტო

ხმანის ხედი უძველესი ხანის ნაშთხეხინი აღმოაჩინეს

არმაზის ხევის პიტიასთა რეზიდენციის კომპლექსის რეზიდენციის პროექტის ფარგლებში, გათხრების შედეგად, უძველესი ხანის ნაშთხეხინი გამოვლინდა. არქეოლოგიური ნაკრძალის ტერიტორიაზე ადრე გათხრილი ობიექტების ნაწილის გამოვლენა-გასაფუთავებამ ამ ეპოქის ნაშთხეხინის მძლავრი კედელი უკვე საბოლოო სახით გამოკვეთა. არსებული ვარაუდით, ობიექტი ძვ. წელთაღრიცხვის V-IV საუკუნეების ნაშთხეხინია. არქეოლოგიური სამუშაოები არმაზის ტერიტორიაზე სამი წლის განმავლობაში, 2014 წლიდან მიმდინარეობს. ასევე, გამოვლილია ახ. წელთაღრიცხვის II-III საუკუნეების პიტიასთა სასახლის დასავლეთი ნაწილის მინაშენებიც.

მოებულები არქეოლოგიის შედეგად გამოვლილი ობიექტის დასამუშავებელი სახელოსნოს მცირე ნაშთებიც. არმაზისხევის კულტურული მემკვიდრეობის ძეგლზე პირველადი არქეოლოგია 1937-1946 წლებში ჩატარდა. გაითხარა II-IX სს-ის სამაროვანი, აბანო, ზღურბლიანი ნაგებობა, ერთსენაკიანი და ორსენაკიანი ნაგებობები და მარანი. გაითხარა ასევე 144 სამარხი, რომელთა შორის უმეტესობას ორმო-სამარხები წარმოადგენს. გაითხარა ახ.წ. ერისთავთა II-IV საუკუნეების სამარხები, სადაც ოქროს ნივთები და რომაული ოქროს მონეტები აღმოჩნდა. არმაზის ერისთავთა სამარხებთან რამდენიმე ეპიგრაფიკული ძეგლია დაკავშირებული: არმაზისხევის უბნის ჩრდილო-აღმოსავლეთ ნაწილში, მდ. მტკვრის მეორე ტერასის კიდეზე გამოვლინდა II-III საუკუნის რომაული ტიპის სამგანყოფილებიანი აბანოს ნანგრევები. არქეოლოგიურ კომპლექსზე გასულ საუკუნეში წარმოებულ გათხრებს უკავშირდება აღმოჩენილი მარანი 55 ქვევრით.

არმაზის ხევის არქეოლოგიური ობიექტები ამჟამად შემოზღუდულია და საველე მუზეუმად ერთიანდება. არმაზში კვლევებს, საქართველოს კულტურული მემკვიდრეობის დაცვის ეროვნული სააგენტოს დაკვეთით, ეროვნული მუზეუმის არქეოლოგიური ექსპედიცია ახორციელებს.

ნეანდერტალთა მარცხის მიზეზი

ეპოლუციის გრძელ გზაზე ადამიანთა მოდგმას განსტოება ჰქონდა, რომელსაც ნეანდერტალური ეწოდება. აღსანიშნავია, რომ ანთროპოლოგიური მონაცემებით, ნეანდერტალელები თანამედროვე ადამიანებს ბევრად ჯაბნიდნენ. მათი ჩონჩხის ძვლებით თუ ვიზუალებით, ისინი ჩაფსკვნილი, მძლავრი აღნაგობისანი უნდა ყოფილიყვნენ. ამ „ნავარჯიშემა“ არსებებმა ევროპაში 300 ათასი წლის წინათ დაიდეს ბინა, აფრიკიდან წამოსული ჩვენი უშუალო წინაპრები კრომანიონელები კი კონტინენტის ავანსცენაზე პირველად 40-50 წლის წინათ გამოჩნდნენ. მაგრამ, გასაოცარი ისაა, რომ თანაარსებობის 20 ათასი წლის მანძილზე მათ ევროპიდან სრულად განდევნეს თავიანთი ფიზიკურად გაცილებით უფრო ძლიერი მეტოქეები.

საინტერესოა, მაინც როგორ შეძლეს ამ სუსტმა არსებებმა ესოდენ შთამბეჭდავი წარმატების მოპოვება? დიდი ხნის მანძილზე ითვლებოდა, რომ ამის გაკეთება კრომანიონელებმა იმიტომ შეძლეს, რომ ნეანდერტალელებზე გაცილებით გონიერები იყვნენ. მაგრამ, ახალი ინგლისის უნივერსიტეტის მეცნიერებმა ეს შეხედულება უარყვეს. მაინც როგორღა მოხდა, რომ კრომანიონელებმა „ევროპის კომფორტული ბინიდან“ „მხეცი“ ნეანდერტალელების „გაყვანა“ შეძლეს? მეცნიერებს მიაჩნიათ, რომ ამაში მათ ენერჯის ხარჯვის თვალსაზრისით უფრო ეკონომიური კონსტრუქცია დაეხმარათ. დიდი ფიზიკური ძალის მქონე ნეანდერტალელებს დღე-ღამეში 200-300 კილოკალორით მეტის ხარჯვა უნევდათ, ვიდრე ჩვენს წინაპრებს. შესაბამისად, მწირი საკვები რესურსების არსებობის პირობებში, კრომანიონელებს ნეანდერტალელებზე უფრო მრავალრიცხოვანი შთამომავლობის გამოკვება შეეძლოთ, ამდენად მათ კონკურენტებს ნაყოფიერებით აჯობეს.

საქართველოს რესპუბლიკის პანორამა

უხსოვარი პალატის კარსი: აშშ ფონდი - 2.4181; შპრი - 2.7104; ბრიტანული ბიკანა სტარლინგი - 3.1070; 100 რუბლი - 4.2638; თურქული ლირა - 0.6847; აზერბაიჯანული მანათი - 1.4329; 1000 სომხური დრამი - 5.0155.

აივნი 2 ივნისისთვის: აღმოსავლეთი საქართველო: ბაზი - ღამე +10, დღე +27; შიანი რაიონები - ღამე +6, დღე +23; დასავლეთი საქართველო: ბაზი - ღამე +10, დღე +23; შიანი რაიონები - ღამე +8, დღე +20; თბილისი: ღამე +15, დღე +25.

დაგვიკავით, მოგხელო: ტელ: 293-13-34, 599-79-76-79. ელ. ფოსტა: sakresp@mail.ru და sakresp@top.ge

საქართველოს რესპუბლიკა SAKARTVELOS RESPUBLIKA. სულხან-საბას ძ. №3. მთავარი რედაქტორი: სპარტაკ ძოგულია 293-13-34 599 36-00-35. პასუხისმგებელი რედაქტორები: გურამ გომიაშვილი 599 53-76-16; ალექო ასლანიშვილი 599 56-81-86; პასუხისმგებელი მდივანი: მამუკა ვაშაკიძე 514 33-33-24. გამოცემის მისამართი: შპს „თანადგომი“-1 გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ გამომცემელი“ ტ: 599 79-76-79. შპს „ახალი საუკუნე“ იბეჭდება გამომცემლობა „კოლორ პრესში“ რკინიგზის ჩიხი №20. uac(უაქ)070.4(479.22) ს-323. ISSN 2233-3851. 9 772 233 385 001.

„საქართველოს რესპუბლიკა“ უენი გაზეთია, აუსილებლად წაიკითხე!